

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011449
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel'
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8123011449.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL. M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.03.2026, v trestnej veci proti obž. A. A. B., pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 41T/54/2023 zo dňa 03.10.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolanie obžalovaného A. A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obž. A. A. B. za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 23.11.2022 v čase od 22.30 hod. do 24.11.2022 do 06.00 hod. v Prešove, na C. D. E. XX, v byte č. 10 na 5. poschodí pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tam prítomného svojho partnera A. F., ktorého opakovane udieral rukami a kopal do celého tela, čím mu spôsobil krvné podliatiny na chrbte nosa, na hornej pere uprostred, na dolnej pere uprostred a vľavo, na predobočnej ploche hrudníka vľavo, na prednej ploche v strednej tretine pravého predkolenia, nad pravou lakťovou kosťou, na bočnej ploche pravého stehna, na prednej ploche pravého kolena, na predobočnej ploche pravého predkolenia, predobočnej ploche ľavého stehna, na zadobočnej ploche chrbta vpravo, na zadobočnej ploche chrbta vľavo, v driekovej oblasti vpravo od chrbtice, v sedacej oblasti vpravo, tržnozmliažené rany na dolnej pere uprostred a vľavo, masívne prekrvácanie kože, podkožia a svaloviny v oblasti nad zlomenými rukami v dolnej tretine chrbta vľavo a v sedacej oblasti vľavo, zlomeninu 7. rebra v prednej pazuchovej čiare vľavo s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí a prekrvácанím svaloviny v okolí, dvojnásobnú zlomeninu 8. rebra v strednej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí a prekrvácанím svaloviny v okolí, dvojnásobnú zlomeninu 9. rebra v zadnej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo s roztrhnutím pohrudnice, dvojnásobnú zlomeninu 10. rebra pri chrbtici a 2 cm smerom dopredu od uvedenej zlomeniny vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, zlomeninu 11. rebra pri chrbtici s roztrhnutím pohrudnice, opuch mozgu ťažkého stupňa s mozočkovým kužeľom, akútne rozdtutie a ložiskový opuch oboch pľúc, kde v dôsledku sériových zlomenín 7 - 11 rebra vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, prekrvácанím svaloviny v okolí a poranením ciev v okolí, zlomenín s masívnym zakrvácанím do ľavej pohrudnicovej dutiny došlo k vzniku šoku po úraze a krvácанí, čo viedlo k periférnemu zlyhaniu srdcovocievnej a dýchacej činnosti a k smrti poškodeného.

Uložil mu za to podľa § 147 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri prevahe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 10 (desiatich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2, písm. a/ Tr. zákona ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný. Odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil, pričom v dôvodoch odvolania uvádza, že v trestnej veci obž. vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41T/54/2023 súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2025 rozsudkom uznal obž. vinným zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti predmetnému rozsudku Okresného súdu Prešov č.: 41T/54/2023-604 zo dňa 03.10.2025 podal obžalovaný po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré týmto podaním obhajca obžalovaného v mene obžalovaného odôvodňuje.

Odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.: 41T/54/2023-604 zo dňa 03.10.2025 (ďalej len "napádaný rozsudok") smeruje proti všetkým výrokom napádaného rozsudku vzťahujúcim sa na obžalovaného z dôvodu ich nesprávnosti a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Prvostupňový súd, napriek záverom obsiahnutým v odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Prešove č.: 1To/22/2024-490 zo dňa 22.10.2024 (ďalej len "zrušujúce uznesenie"), kedy Krajský súd v Prešove:

- konštatoval, že v predmetnej veci neexistuje žiadny priamy dôkaz o tom, že by obžalovaný mal spáchať predmetný skutok, pričom za dôkaznej situácie, ktorá predchádzala vyneseniu prvého prvostupňového rozsudku, nebolo možné podľa odvolacieho súdu rozhodnúť zákonným spôsobom o vine (uvedené možno podľa názoru obhajoby vykladať výlučne tak, že za tejto dôkaznej situácie bolo nevyhnutné obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodiť),
- definoval potrebu doplniť dokazovanie o znalecký posudok z odvetvia trasológie, dopočúť obžalovaného k zraneniu na jeho tvári, ktoré bolo zadokumentované pri prehliadke tela obžalovaného, taktiež k fyzickým parametrom matky obžalovaného a vypočúť správcu bytového domu, v ktorom poškodený zomrel,
- zaviazal prvostupňový súd opätovne posúdiť, či výpoveď matky obžalovaného zo dňa 24.11.2022, t. j. realizovaná pred vznesením obvinenia obžalovanému, je procesne použiteľným dôkazom, pričom krajský súd súbežne poukázal na to, že pri tejto výpovedi neboli uvádzané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postavenie, resp. nepostavenie obžalovaného pred súd,
- uviedol, že až po vykonaní vyššie uvedených dôkazov bude môcť okresný súd rozhodnúť o vine, resp. nevine obžalovaného, postupoval podľa názoru obhajoby v rozpore so závermi odvolacieho súdu, kedy za dôkaznej situácie, ktorá sa oproti dôkaznej situácii pred vydaním zrušujúceho uznesenia zmenila výrazne v prospech obžalovaného, opätovne rozhodol o vine obžalovaného.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd:

- parafrázuje výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní,
- opisuje výpoveď matky obžalovaného, G. H. B., zo dňa 24.11.2022 (pred vznesením obvinenia) a dôvodí, prečo považoval jej výpoveď, za procesne použiteľný dôkaz,
- opisuje podľa znaleckého posudku č. 149/2022 a výsluchu MUDr. Kováča zranenia, ktoré mali byť nebohému poškodenému A. F. (ďalej len "poškodený") spôsobené,
- poukazuje, že z výsluchu MUDr. Kováča vyplýva, že na tele poškodeného boli zistené ďalšie zranenia,• odkazuje na to, že podľa výpovede A. I. videl tento obhliadajúci lekár na pravej strane hrudníka poškodeného modrinu, že pracovníci pohrebnej služby vykonali transport tela poškodeného štandardným spôsobom a že MUDr. Kováč uviedol, že niektoré z poranení sa zväzňujú až po vykonaní pitvy, preto má mať súd za preukázané, že k predmetným zraneniam poškodeného nemohlo dôjsť pri manipulácii s telom poškodeného, a preto sa osobám prítomným ráno pri tele poškodeného nemuseli hneď javiť ako závažné,
- vychádza z výsluchu MUDr. Kováča, ktorý vylučuje, že by zlomeniny rebier vznikli pri páde na rovinu alebo iný neurčený predmet, pričom niektoré z krvných podliatin podľa znalca mohli vzniknúť aj pri páde alebo náraze poškodeného v stave opitosti na bližšie neurčené predmety, pri nárazoch a pádoch ale dochádza aj k vzniku kožných odrenín alebo tržnozmliaždených rán, ktoré znalec u poškodeného nezistil - tu ale súd prvého stupňa opomína, že poškodený mal mať v rozhodnom čase oblečené oblečenie, ktoré mu prekryvalo celé telo,

- s odvolaním sa na výpoveď obžalovaného a jeho matky, taktiež MUDr. Kováča má za to, že k predmetným zraneniam poškodeného nemohlo dôjsť mimo uvedeného bytu v čase od 22.30 hod 23.11.2022 do 6.00 hod 24.11.2022,
- tvrdí, že žiaden z vykonaných dôkazov ani len nenaznačuje, že by v tú noc, potom, ako obžalovaný a jeho matka išli spať, niekto vošiel do predmetného bytu,
- vyvodzuje, že jedinou osobou, ktorá bola prítomná v byte, bola okrem obžalovaného a poškodeného, matka obžalovaného,
- poukazuje na závery MUDr. Kováča, že zranenia poškodeného museli vzniknúť pri opakovanom kopnutí nohou druhej osoby, ktorá dokázala v krátkom čase bez zmeny svojej polohy kopať nohou poškodeného do oblasti hrudníka, táto osoba mala byť podľa znalca dostatočne fyzicky zdatná a schopná viesť intenzívny útok na pomerne malú oblasť, pričom znalec vylúčil, že by poranenia vznikli bližšie neurčeným predmetom,
- konštatuje, že matka obžalovaného, ktorú súd nikdy nevezhliadol, bola dáma vo vyššom strednom veku, s fyzickými schopnosťami neprevyšujúcimi priemer, ktorá pravidelne požívala alkohol,
- odvoláva sa na znalecký posudok č. 36/2025, vypracovaný znalcom, MUDr. Kováčom a jeho opakované výpovede na hlavnom pojednávaní, na základe čoho má prvostupňový súd za to, že je značne nepravdepodobné, že by G. B. dokázala udržať rovnováhu pri niekoľkonásobnom kopaní do tela poškodeného,
- tvrdí, že znalecká organizácia Alfa bola oprávnená na vyhotovenie znaleckého posudku o zdravotnom stave a kondícii G. B. v čase skutku,
- uvádza, že súdny znalec MUDr. Tkáč, z odvetvia chirurgia a úrazová chirurgia, uviedol, že G. B. mohla spôsobiť poškodenému zistené zranenia, súd prvého stupňa má ale pochybnosti o tom, či sa mohol vyjadrovať k zdravotnému stavu poškodenej (vychádzajúc z kontextu, obhajoba predpokladá, že súd prvého stupňa mal na mysli zdravotný stav svedkyne),
- bez opory vo vykonanom dokazovaní na základe subjektívnej dedukcie uvádza, že matka obžalovaného nemala žiadny motív takto konať voči poškodenému, o ktorom sa vyjadrila, že ju považoval za svoju druhú matku,
- výpoveď matky obžalovaného považuje za vnútorne konzistentnú a bez rozporov s inými vykonanými dôkazmi,
- vylučuje, že vzhľadom na osobnosť matky obžalovaného by táto poškodeného “dobila” a ráno sa správala tak, ako to popisovali svedkovia, podľa ktorých sa javila ako prekvapená, keď jej oznámili, že poškodený zomrel - tu súd prvého stupňa účelovo opomína, že svedkovia opísali prekvapenie a žiaľ aj u obžalovaného a zároveň obžalovaným predložené čestné vyhlásenie matky G. B., v zmysle ktorého matka menovanej u menovanej po požití alkoholických nápojov potvrdila verbálnu, aj fyzickú agresivitu, považuje za vylúčené, aby matka obžalovaného fyzicky napadla poškodeného, aj keď nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by túto verziu súdu preukazoval,
- je presvedčený, že neexistuje žiadna iná relevantná možnosť ako tá, že poškodeného napadol obžalovaný,
- poukazuje na to, že v rozhodnú čase bol v spálni predmetného bytu s poškodeným obžalovaný, ktorý je podľa súdu vzhľadom na svoj vek, napriek rannej extrakcii zuba, fyzicky disponovaný na realizovanie takéhoto útoku na poškodeného,
- má z výpovedí svedkýň F. a D. za to, že obžalovaný s poškodeným žil v partnerskom vzťahu plnom konfliktov, žiarlivosti a fyzických konfliktov zo strany obžalovaného (čo je opätovne v zásadnom rozpore s vykonaným dokazovaním),
- odkazuje na domnienky svedkyne F., že poškodený bol vo vzťahu “týranou ženou”,
- cituje záver znalkyne J. J., že obžalovaný nadmerne užíva alkohol, následkom čoho má jemné poškodenia centrálného nervového systému, ktoré sa prejavujú labilitou, dráždivosťou, rýchlejšim vzplanutím a oslabením sebakontroly,
- uzatvára, že potom, ako poškodený odišiel do spálne, došlo medzi ním a obžalovaným k nejakému konfliktu, obžalovaný stratil nad sebou kontrolu a impulzívne fyzicky zaútočil na poškodeného, pričom mu spôsobil zranenia, na následky ktorých zomrel, a to podľa MUDr. Kováča aj takmer bez hluku,
- nemal za preukázané, či svedok A. B. bol v danú noc vo svojom byte,
- konštatuje, že prvú pomoc podľa pokynov operátorky ZZS poskytol obžalovaný poškodenému v snahe zakryť následky svojho konania alebo si nepamätal, ako v tú noc voči obžalovanému konal, čo je opätovne len dedukciou súdu v neprospech obžalovaného,
- uvádza, že OČTK dôsledne neskúmali trasologickú stopu zistenú na tele poškodeného,

- odkazuje na záver znaleckého posudku ČEZ: PPZ-KEU-KE-EXP-2024/2448, v zmysle ktorého nie je možné potvrdiť, ani vylúčiť záver, že krvná podliatina na tele poškodeného bola vytvorená obuvou zadokumentovanou pri obhliadke bytu matky obžalovaného,
- poukazuje na to, že rozsah zranení poškodeného má preukazovať skutočnosť, že ho obžalovaný napadol v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, následkom čoho zomrel,
- uvádza, že znalkyňa PhDr. Petrová u obžalovaného nezistila žiadne agresívne tendencie, nijakú primárnu osobnostnú dispozíciu, nijakú všeobecnú pohotovosť byť agresívny, že obžalovaný je sebakritický bez vysokého Iži skóre,
- bližšie nezdôvodňuje aplikáciu § 147 ods. 2 písm. a) TZ, t. j. prečo pokladá poškodeného za blízku osobu obžalovaného. Obžalovaný považuje napádaný rozsudok za nezákonný a v prevažnej časti za zmätočný, kedy sa súd nevyporiadava s okolnosťami, ktoré obžalovaný považuje za zásadné, má za to, že konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, a to tak prípravné, ako aj súdne konanie, vykazuje zásadné pochybenia, a preto podľa názoru obhajoby napádaný rozsudok nemôže v rámci odvolacieho prieskumu obstáť. Objektívitu napádaného rozsudku zásadným spôsobom spochybňujú nepodložené dedukcie súdu a taktiež vyvodzovanie záverov v rozpore s vykonaným dokazovaním, a to najmä pri svedkoch I., B. a D., ako aj pri znaleckom posudku č. 36/2025 a odbornom vyjadrení č. 91/2025.

Obhajoba má za to, že v rámci obsiahleho dokazovania na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu obžalobou za vinu, práve naopak, z vedenia vyšetrovania a z dokazovania vyplýva viacero zásadných pochybností v neprospech obžaloby. Uvedený záver potvrdil aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení, kedy konštatoval, že v predmetnej veci neexistuje žiadny priamy dôkaz o tom, že by obžalovaný mal spáchať predmetný skutok, pričom uvedený stav sa ani po vrátení veci prvostupňovému súdu a doplnení dokazovania v tomto smere nezmenil.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, naďalej možno konštatovať, že súd rozhodol o vine obžalovaného výlučne na základe tzv. nepriamych dôkazov a dôkazne nepodložených dedukcií, čo podľa názoru obhajoby nemôže obstáť.

K ZÁSADNÝM POCHYBENIAM OČTK V PRÍPRAVNOM KONANÍ

V zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku (TP) orgány činné v trestnom konaní postupujú ak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. V tomto smere obhajoba akcentuje, že OČTK v maximálnom možnom rozpore so zásadu náležitosti zistenia skutkového stavu a zásadou vyhľadávacou už od začatia trestného stíhania neskúmali žiadnu inú verziu spáchania skutku, ale vyšetrovanie zamerali svojvoľne výlučne na osobu obžalovaného - tu treba zdôrazniť, že bezprostredne po skutku bola okrem obžalovaného prítomná na polícii aj matka obžalovaného, ale napriek tomu OČTK žiadnym relevantným spôsobom neskúmali jej možnú účasť na spáchaní skutku, keďže bola v čase spáchania skutku v predmetnom byte, čím samotné OČTK založili zásadné pochybnosti vo vzťahu k možnému páchatelovi skutku, ktoré už spätne nemožno odstrániť - obhajoba nemá záujem žiadnym spôsobom menovanú inkriminovať, akcentuje však, že z neznámych dôvodov nebola menovanej vykonaná ani len prehliadka tela a zaistené stery spod nechtov, resp. neboli uplatnené iné kriminalistické metódy za účelom skúmania jej možnej účasti na spáchaní skutku, a teda nemožno nad mieru dôvodných pochybností vylúčiť spáchanie skutku menovanou osobou (čo sa súd prvého stupňa pokúša urobiť len subjektívnym konštatovaním, resp. dôkazne nepodloženou dedukciou, aj keď matku obžalovaného nikdy nevzhliadol, že to bola dáma vo vyššom strednom veku, s fyzickými schopnosťami neprevyšujúcimi priemer). Ak by OČTK viedli vyšetrovanie od prvého dňa zákonne, a teda skúmali aj okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného, nenastal by stav, kedy z dôvodu smrti matky obžalovaného súd prvého stupňa na ťarchu obžalovaného vyhodnocuje, či matka obžalovaného mala fyzické parametre, "osobnostnú výbavu" a motív napadnúť poškodeného, pričom uvedené súd prvého stupňa, ignorujúc dôkazy v prospech obžalovaného (Čestné vyhlásenie p. K., Odborné vyjadrenie č. 91/2025), vyhodnotil v neprospech obžalovaného, aj keď znalec MUDr. Kováč, pribratý do konania súdom prvého stupňa, výslovne na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nemožno vylúčiť, že by predmetný skutok spáchala matka obžalovaného. Rovnako mali OČTK od momentu vykonania obhliadky tela poškodeného, t. j. bezprostredne po údajnom skutku, vedomosť o existencii trasologickej stopy, ktorá podľa znalca MUDr. Kováča, ako sa explicitne vyjadril, svedčí

o tom, že páchatel bol obutý, tento dôkaz, trasologickú stopu, v plnej miere OČTK z im známých dôvodov odignorovali, a to napriek tomu, že ak znalec MUDr. Kováč má za to, že páchatel bol obutý, poznatky získané skúmaním predmetného dôkazu mohli ozrejmiť, o aký druh obuvi išlo (možno logicky predpokladať, že obuv s tvrdou podrážkou), či sa jednalo o obuv muža alebo ženy a aká bola veľkosť tejto obuvi. Ako uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku s odvolaním sa na znalecký trasologický posudok, v tejto fáze konania už nemožno určiť, akou obuvou boli zranenia poškodenému spôsobené, čo aj súd prvého stupňa výslovne kladie za vinu OČTK (strana 8, posledný odsek), súd prvého stupňa sa však nevysporiada s alternatívou, ak by znalec (trasológ) zistil, že sa jedná o odtlačok ženskej obuvi alebo veľkosti nekorešpondujúcej s veľkosťou obuvi obžalovaného, či by to rovnako žiadnym spôsobom nezmenilo dôkaznú situáciu, aj keď podľa obhajoby by tým bola bez ďalšieho vylúčená možnosť spáchania skutku obžalovaným. Preto má obhajoba obžalovaného za to, že OČTK nekonali zákonným spôsobom (v rozpore so zásadu náležitého zistenia skutkového stavu a zásadou vyhľadávacou), kedy viedli vyšetrovanie jednostranne proti obžalovanému, bez skúmania dôkazov, ktoré mali potenciál byť dôkazmi v prospech obžalovaného, a teda vylúčiť podozrenia smerujúce voči jeho osobe. Na uvedené obhajoba poukazovala už počas prípravného konania, ako aj počas záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu. Obhajoba má za to, že tieto vady v konaní OČTK nemôžu ísť na ľarchu obžalovaného a sú podstatnou chybou konania, ktorá predchádzala napádanému rozsudku (t. j. odvolací dôvod v súlade s § 321 ods. 1 písm. a) TP).

K MATKE OBŽALOVANÉHO

Z dokazovania vyplýva, že v čase bezprostredne späťom s úmrtím poškodeného bola v byte, kde mal poškodený konať, okrem obžalovaného aj jeho matka, G. H. B.. Súd prvého stupňa, napriek skutočnosti, že tak prokurátorka, ani obžalovaný nenavrhl čítať výpoveď matky obžalovaného (obžalovaný na to ani nedal súhlas), čítal po prednese záverečných rečí z vlastnej iniciatívy výpoveď matky obžalovaného, ktorej výsluch predchádzal vzneseniu obvinenia obžalovanému, pričom matka obžalovaného nebola ani len upovedomená, že jej syn je považovaný za podozrivého (vyšetrovateľ ju ani neupovedomil, že je v danom prípade podozrenie z cudzieho zavinenia), kedy možno predpokladať, že v takom prípade by matka obžalovaného využila svoje zákonné právo nevypovedať. Preto obhajoba považuje výpoveď matky obžalovaného, ktorá teda ani nebola vypočutá kontradiktórnym spôsobom, za procesne nepoužiteľný dôkaz a súd jeho vykonaním a následným zohľadnením pri rozhodovaní zaťažil konanie podstatnou chybou, ktorú obhajoba považuje za jeden odvolacích dôvodov, pre ktorý je nevyhnutné napádaný rozsudok zrušiť. Obhajoba predpokladá, že súd prvého stupňa zakladá svoje rozhodnutie na uvedenej výpovedi matky obžalovaného, ktorú prečítal na hlavnom pojednávaní v súlade s § 276 TP, t. j. na základe uznesenia o doplnení dokazovania a pokračovaní hlavného pojednávania po prednese záverečných rečí, čím súd prvého stupňa priznal tejto výpovedi zásadný význam (keďže bez vykonania tohto dôkazu po záverečných rečiach meritórne nerozhodol), čo je podľa názoru obhajoby v rozpore s judikatúrou, ktorá vylučuje, aby bola výpoveď svedka pred vznesením obvinenia, ak by aj spĺňala zákonné náležitosti (čo v danom prípade rovnako nespĺňa), podstatným dôkazom pre rozhodnutie vo veci. Uvedené obhajoba predpokladá aj bez ohľadu na to, že súd prvého stupňa v odôvodnení napádaného rozsudku (strana 4, druhý odsek) uviedol, že predmetná výpoveď nie je jediným a rozhodujúcim dôkazom, keďže súd prvého stupňa ňou argumentuje v rámci viacerých úvah. Nemožno tiež opomenúť, že odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že pri tejto výpovedi neboli uvádzané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postavenie, resp. nepostavenie obžalovaného pred súd, čo súd prvého stupňa nezohľadnil a priznal uvedenému dôkazu zásadný význam pre rozhodnutie. Matka obžalovaného bola v rozhodnom čase zamestnaná v trvalom pracovnom pomere na Finančnom riaditeľstve SR v Prešove a ako súd uvádza, v čase údajného skutku mala 56 rokov, teda vek, ktorý nemôže vyvolávať pochybnosti o úpadku fyzickej kondície. Ako to vyplýva z výpovede obžalovaného, ako aj z lekárskej správy týkajúcej sa úmrtia matky obžalovaného (zlyhanie orgánov), matka obžalovaného požívala alkoholické nápoje na pravidelnej báze a mala sklony k agresívnemu správaniu. Za účelom preukázania uvedených skutočností navrhol obžalovaný vypočuť svojho otca, ktorý sa s jeho matkou rozviedol aj z dôvodov nadmerného požívania alkoholických nápojov a súvisiaceho agresívneho správania (napr. ohrozovanie nožom), ten však využil svoje zákonné právo a vo veci nevypovedal. Súd prvého stupňa subjektívne bez opory v dokazovaní dedukuje, že "matka obžalovaného nemala žiadny motív takto konať voči poškodenému", aj keď z dokazovania je zrejmé, obžalovaný s poškodeným sa v jej byte zdržovali v čase údajného skutku už piaty deň a podľa slov matky obžalovaného väčšinou do obeda spali, potom pozerali televíziu a popíjali alkohol, a to do jej príchodu z práce, v čom následne pokračovali spolu s ňou. V deň, kedy mal byť údajný skutok kladený obžalovanému za vinu spáchaný, matka obžalovaného výslovne

uviedla, že medzi obžalovaným a poškodeným neboli žiadne hádky. Na základe výpovede matky možno podľa obhajoby priamo dedukovať (dedukciu použil v tomto smere aj súd prvého stupňa, ale bezdôvodne v neprospech obžalovaného), že obžalovaný s poškodeným, ktorých návšteva u matky obžalovaného sa predĺžila oproti pôvodným plánom, začali byť matke obžalovaného na príťaž, keďže je možné predpokladať, že okrem finančnej záťaže pre matku obžalovaného (obaja boli v tom čase nezamestnaní a bez akéhokoľvek príjmu) nemusela byť podľa obsahu jej výpovede stotožnená s ich neproduktívnym správaním a súvisiacim neporiadkom. Práve v uvedených okolnostiach môže spočívať aj hypotetický motív matky obžalovaného mať konflikt s poškodeným (čo sa vzhľadom na okolnosti javí pravdepodobnejšie, ako prijatie tvrdenia, že matka obžalovaného motív nemala), ktorý mohol vyústiť aj do fyzického konfliktu, čo nie je žiadnym dôkazom vylúčené, naopak, opomenutím OČTK, ktoré žiadnym spôsobom neprevertili možnosť účasti matky na skutku, je takáto verzia relevantná a bola by nespochybniteľne preskúmateľná podľa názoru obhajoby výlučne znaleckým skúmaním trasologickej stopy na tele poškodeného v čase bezprostredne po skutku. Rovnako fyzické parametre matky obžalovaného v čase údajného skutku (vyššia silná postava) a jej "osobnostná výbava" nevyklúčujú možnosť spáchania skutku, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že poškodený bol v ťažšom stupni opitosti a z hľadiska telesných parametrov bol nižšej vychudnutej postavy. V tomto smere, t. j. k spôsobilosti matky obžalovaného viesť útok na poškodeného, boli pred súdom prvého stupňa vykonané nasledovné dôkazy:

1. Znalecký posudok č. 36/2025 a vylučenie znalca MUDr. Kováča na hlavnom pojednávaní,
2. Odborné vyjadrenie č. 91/2025 a vylučenie znalca MUDr. Tkáča na hlavnom pojednávaní,
3. výsluch obžalovaného na hlavnom pojednávaní v zmysle zrušujúceho uznesenia, kedy krajský súd zaviazal súd prvého stupňa dopočúť obžalovaného k fyzickým parametrom matky obžalovaného.

K Znaleckému posudku č. 36/2025 a vylučeniu znalca MUDr. Kováča na hlavnom pojednávaní:

- obhajoba má za to, že znalec zo znaleckého odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo, v zmysle príslušnej Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR, nemá kompetenciu na posudzovanie zdravotného stavu a kondície žijúcich osôb, a teda tento posudok pokladá obhajoba pre účely rozhodovania v tejto trestnej veci za irelevantný
- v zmysle prílohy č. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 228/2018 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je odvetvie Súdne lekárstvo definované nasledovne: Ide o komplexné medicínske odvetvie, ktoré skúma a rieši problematiku pôsobenia vonkajšieho násillia na ľudský organizmus, a to u živých aj mŕtvych osôb, vrátane pôsobenia cudzorodých látok a škodlivín (drogy, liečivá, priemyselné škodliviny, iné vonkajšie faktory). Odvetvie vykonáva prehliadku mŕtveho tela na mieste činu či nálezu telesných pozostatkov, prehliadky tela poškodenej osoby a podozrivej osoby. Odvetvie vykonáva pitvy nariadené podľa Trestného poriadku a pitvy podľa iných predpisov, a to pri náhlých a neočakávaných úmrtiach, pri násilných úmrtiach a úmrtiach s úrazovou anamnézou, pri dopravných a iných nehodách, pracovných úrazoch, samopoškodení, v podozrenia z konania inej osoby, pri úmrtiach počas operačných výkonov (napríklad mors in tabula), pri diagnostických a terapeutických pochybeniach a invazívnych zákrokoch, ako aj v súvislosti s uvedenými výkonmi. Odvetvie sa zaoberá identifikáciou neznámych živých a mŕtvych osôb, ako aj skúmaním kostrových nálezov. Zahŕňa mikroskopické vyšetrenie nekrotického materiálu, interpretáciu toxikologických nálezov, osobitne a výhradne sa zaoberá posudzovaním opitosti a forenznou alkoholológiou vrátane prepočtov koncentrácie alkoholu, vyšetrením krvi a posudzovaním krvných stôp. Odvetvie posudzuje mechanizmus vzniku zranení a známok násillia na ľudskom organizme živých aj mŕtvych osôb pri úrazoch, nehodách, v prípadoch podozrenia na konanie inej osoby, hodnotí a posudzuje návrhy odškodnenia.
- z uvedenej definície vychádzal aj súd prvého stupňa, ale nesprávne, kedy sa odvoláva práve na to, že toto odvetvie skúma a rieši problematiku pôsobenia vonkajšieho násillia na ľudský organizmus, a to u živých aj mŕtvych osôb - uvedené podľa názoru obhajoby treba vykladať jedine tak, že toto odvetvie skúma a rieši násillie voči obeti bez ohľadu na to, či je obeť živ alebo mŕtva, ale nemožno akceptovať na základe uvedenej definície, že rieši aj zdravotný stav a kondíciu útočníka (ktorým hypoteticky matka obžalovaného mohla byť)
- preto podľa názoru obhajoby znalec z odvetvia súdne lekárstvo nemal v kompetencii posudzovať otázky zdravotného stavu G. B. (t. j. v čase skutku žijúcej osoby) a absolútne v žiadnom prípade nebol kompetentný sa vyjadriť k prognóze vývoja jej ochorenia - v tomto smere obhajoba poukazuje na to, že keď za účelom podania znaleckého posudku ohľadne spôsobilosti G. B. viesť voči poškodenému útok obhajoba oslovila viacerých znalcov z odvetvia súdne lekárstvo (napr. menovite A. J.), oslovení uviedli,

že "sú lekármi mŕtvych, resp. obetí" a výslovne odporúčali obrátiť sa v predmetnej otázke na znalcov z odvetvia CHIRURGIA s poukazom na to, že je potrebné posúdiť zdravotný stav, kondíciu a prognózu vývoja ochorenia vnútorného orgánu - pečene, u osoby, ktorá v čase skutku žila

- nad rámec uvedeného, napriek relevantným pochybnostiam o kompetencii znalca z odvetvia súdne lekárstvo posudzovať zdravotný stav a kondíciu žijúcej osoby, odkazujeme na výpoveď MUDr. Kováča na hlavnom pojednávaní dňa 04.07.2025, ktorý explicitne uviedol, že nemožno vylúčiť, že by sa predmetného skutku dopustila aj osoba ženského pohlavia s vekom a diagnózami G. B. a že niektoré so zranení mohli vzniknúť aj v dôsledku pádu

- v súvislosti s menovaným znalcom poukazujeme tiež na zásadný rozpor v jeho výpovediach v tomto trestnom konaní, kedy v rámci svojho výsluchu dňa 15.05.2023 tvrdil, že útok mohol trvať do 5 minút a na hlavnom pojednávaní dňa 21.05.2025 už uvádzal, že takýto útok môže trvať do polhodiny výraznej fyzickej aktivity - uvedený rozpor podľa názoru obhajoby znižuje dôveryhodnosť menovaného znalca k Odbornému vyjadreniu č. 91/2025 a výsluchu znalca MUDr. Tkáča na hlavnom pojednávaní:

- v zmysle prílohy č. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 228/2018 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je odvetvie Chirurgia definované nasledovne: Odvetvie zahŕňa predovšetkým operačnú (radikálnu) liečbu v prípadoch chorôb orgánov dutiny hrudnej a brušnej, kde nie je možné doceliť terapeutický efekt konzervatívnou liečbou (laparotómie, operačné odstránenie orgánov postihnutých nádorovým alebo zápalovým procesom, vredové choroby žalúdka, dvanástnika, divertikulózy čriev, ileus, hrudná chirurgia – resekcia pľúc), ale aj poúrazové stavy týkajúce sa poranení vnútorných hrudných a brušných orgánov; dôležitou súčasťou tohto medicínskeho odvetvia je aj cievna chirurgia (operácia varixov, liečba trombóz, zápalov žíl, rekonštrukcie ciev po úrazoch a tak ďalej), diagnostika a liečba (aj konzervatívna) zápalových a nádorových ochorení slinivky brušnej (pankreasu), liečba komplikácií iných vnútorných chorôb, ako napríklad vredy

predkolenia, diabetická noha, odstraňovanie zápalových hnisavých ložísk na tele a iné. Odvetvie sa čiastočne prelína s odvetviami úrazová chirurgia, súdne lekárstvo, neurochirurgia a plastická chirurgia.

- príčinou smrti G. B. bolo ochorenie pečene, pričom liečba vnútorných orgánov spadá v rámci citovanej vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR do kompetencie odvetvia chirurgia, preto má obhajoba za to, že znalec z odvetvia chirurgia je kompetentný vyjadrovať sa k diagnostike ochorenia pečene, prognóze vývoja ochorenia, a teda aj k dopadu ochorenia pečene na bežný život pacienta s ochorením pečene a k jeho fyzickému stavu a kondícii

- súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že keď znalec MUDr. Tkáč konštatuje, že "dané zdravotné ťažkosti boli prvým príznakom postupného prechodu hepatálneho zlyhávania", "nejde určite o chirurgiu, resp. úrazovú chirurgiu", čo nemôže obstať, keďže uvedený stav posudzuje chirurg, ktorý v krajných a odôvodnených prípadoch vykonáva aj transplantáciu pečene - v tomto smere obhajoba oponuje súdu prvého stupňa aj s odkazom na vyššie uvedenú definíciu odvetvia Súdne lekárstvo, na základe ktorej nemožno prijať záver, že súdny lekár by bol kompetentný vyjadrovať sa k takémuto stavu (t. j. k zlyhávaniu pečene)

- znalec MUDr. Tkáč v odbornom vyjadrení, ako aj v rámci výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní, presvedčivo, logicky dôsledne, s vysokou argumentačnou úrovňou a presnosťou určil, že vinu G. B. nemožno na základe jej zdravotnej dokumentácie vylúčiť, práve naopak, znalec explicitne uviedol konštatovať, že G. B. bola dňa 23.11.2022 schopná spôsobiť osobe mužského pohlavia vo veku 29 rokov, s výškou približne 175 cm a váhou približne 65 kg, ktorá sa nachádzala v čase útoku v stave ťažkej opilosti, viacnásobnú zlomeninu rebier a iné menej závažné poranenia

- na základe uvedeného je nepochybné, že jediný spôsob, akým bolo možné vinu menovanej vylúčiť, bolo riadne vedenie vyšetrovania bezodkladne po skutku, a teda postupovanie v súlade so zásadou vyhládavacou a zásadou náležitosti zistenia skutkového stavu Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní na dopyt prvostupňového súdu realizovaný v súlade s pokynom odvolacieho súdu jednoznačne vyjadril, že G. B. viedla v čase smrti poškodeného z hľadiska prípadných obmedzení súvisiacich s jej zdravotným stavom riadny život, pravidelne chodila do práce a zabezpečovala chod domácnosti, pričom zdravotné komplikácie nastali u menovanej AŽ po smrti poškodeného a obžalovaný ich spája aj s vyššou mierou požívania alkoholických nápojov. Skutočnosť, že matka obžalovaného dlhodobo frekventovane nadmerne požívala alkoholické nápoje a po požití alkoholu mala sklony k agresívnemu správaniu (verbálnemu, aj fyzickému), preukázal obžalovaný aj čestným vyhlásením jej matky, L. K. (babky obžalovaného) s úradne overeným podpisom, ktoré je listinným dôkazom v spise, pričom menovaná uvedenú skutočnosť prehlásila z vlastnej vôle, bez nátlaku a tiesne, za plného porozumenia obsahu svojho vyhlásenia, ktorý má oporu v reáliách a vedomá si následkov nepravdivej svedeckej výpovede. S uvedeným čestným vyhlásením sa súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevysporiadal, a to aj napriek

tomu, že z neho vychádzal odvolací súd, keď v súvislosti s ním poukázal na potrebu skúmať možnú vinu matky obžalovaného, čo obhajoba považuje za účelové opomenutie podstatného dôkazu súdom prvého stupňa. V tomto smere je racionálnym záver, že nemôžu obstať dedukcie súdu, ktoré sú jednoznačne pochybné a bez opory vo vykonanom dokazovaní, že matka obžalovaného nebola spôsobilá s poukazom na fyzické parametre a vek dopustiť sa útoku na obžalovaného v znalcom tvrdenom rozsahu, resp. že nemohla mať motív na takýto útok, lebo treba predpokladať, že ak by sa skutku dopustila a nezamýšľala sa k jeho spáchaniu priznať, v rámci svojho výsluchu by neuvádzala okolnosti, ktoré by mali potenciál priradiť jej, naopak, uvádzala by skutočnosti vo svoj prospech. Je na mieste opakovane akcentovať aj tvrdenie jej matky, že v prípade požitia alkoholu mala sklony k agresívnemu správaniu vo verbálnej, aj fyzickej rovine. Obžalovaný nemá vedomosť, či sa jeho matka skutku dopustila alebo nie, nemožno však bez pochybností vylúčiť ani jednu verziu a aj keď nie je v jeho záujme svoju matku "inkriminovať", má za to, že nevedením vyšetrovania v tomto smere trestné konanie voči obžalovanému vykazuje zásadné nedostatky spočívajúce v pochybnostiach o možnej účasti jeho matky na spáchaní skutku a v súlade s vyššie uvedeným sú dané zásadné pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov.

K TRASOLOGICKEJ STOPE A MOŽNOSTI, ŽE SA SKUTOK STAL MIMO PRIESTOR BYTU MATKY OBŽALOVANÉHO

Znalec, MUDr. Kováč, na hlavnom pojednávaní dňa 10.01.2024 explicitne uviedol, že "útočník bol v čase útoku obutý" (verzia s topánkou v ruke sa javí ako absolútne nepravdepodobná, keďže takýmto spôsobom, udieraním topánkou držanou v ruke, by nedošlo k zlomeninám rebier), čo vyplýva z krvnej podliatiny zistenej na tele poškodeného, ktorá mala tvar a znaky podrážky obuvi. Existenciu trasologickej stopy výslovne potvrdil na hlavnom pojednávaní ako svedok aj vyšetrovateľ PZ, ktorý bol osobne prítomný pri obhliadke tela poškodeného. Trasologická stopa je v spise zadokumentovaná na strane 178, fotografia č. 24. Je neracionálnym akékoľvek iné tvrdenie než to, ktoré uviedol aj znalec, že páchatel' skutku bol v čase skutku obutý a kopancami obutých nôh spôsobil poškodenému zranenia, okrem iného aj viacnásobné zlomeniny rebier. Uvedená trasologická stopa, ktorej existencia je nespochybniteľná, je podľa názoru "najpriamejším" dôkazom týkajúcim sa páchatel'a skutku, ktorý v predmetnom prípade figuruje. Obžalovaný, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, približne v čase okolo 21.30 hod, vzhľadom na náročnú extrakciu zuba, počas ktorej mu praskla aj prínosová dutina (preukázané predloženou lekárskou správou), išiel spať do spálne bytu patriaceho jeho matke, podľa matky obžalovaného ležal poškodený vedľa obžalovaného v čase približne 23.00 hod., po tom, čo pri odchode do spálne z dôvodu značnej miery opitosti spadol po ceste z obývačky do spálne. Je nepochybné, že obžalovaný, ktorý mal počas návštevy u matky jediný druh obuvi, tenisky veľkosti 44, ktoré boli zadokumentované aj pri obhliadke bytu v predsieni bytu (viď. fotografie z obhliadky bytu) a ktoré obžalovaný priniesol na hlavné pojednávanie za účelom znaleckého skúmania (súd návrhu na dokazovanie nevyhovelo), bol v čase od 21.30 hod vyzutý, preto je absolútne nelogickým a v rozpore s vykonaným dokazovaním tvrdenie súdu prvého stupňa, že skutku sa mal dopustiť obžalovaný, ktorý by sa teda musel ísť pred spáchaním skutku do predsieni cez obývačku obuť a následne po útoku vyzuť a pokračovať v spánku. Skutočnosť, že sa jedná o totožnú obuv nachádzajúcu sa v tom čase v predmetnom byte možno overiť porovnaním s fotodokumentáciou z obhliadky bytu. V súvislosti s tým obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že okrem jedného páru obuvi patriaceho obžalovanému (veľkosť 44) a jedného páru obuvi patriaceho poškodenému (veľkosť 41) sa v byte nachádzala len obuv patriaca jeho matke (veľkosť 35 / 36) v nezistenom počte kusov, preto, ak by závery znaleckého dokazovania vylúčili, že sa jedná o odtlačok obuvi obžalovaného, resp. jeho matky, je relevantnou aj verzia, že sa skutku dopustila iná osoba mimo priestoru bytu matky obžalovaného. V tomto smere obhajoba poukazuje na zápisnicu o výsluchu znalca, MUDr. Kováča, v prípravnom konaní, zo dňa 15.05.2023 (strana 3), ktorú navrhol obžalovaný v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní oboznámiť, kde znalec explicitne uviedol: "Uvedené poranenia, a to najmä zlomeniny rebier, vedú k tomu, že poškodená osoba je schopná k pohybu má sťažené dýchanie, bolesti v mieste zlomených rebier, avšak dokáže prejsť z miesta útoku na iné miesto" a taktiež poukázal na anestetický účinok etanolu, teda účinok tlmenia bolesti. V spojitosti s potenciálnym výsledkom trasologickeho skúmania preto nemožno vylúčiť, že k zraneniam poškodeného mohlo dôjsť aj mimo priestor bytu matky obžalovaného, teda hoc aj v priestoroch bytového domu, kedy by sa poškodený, v ťažkom stupni opitosti, ktorý podľa znalca pôsobil aj tak, že tlmil bolesť, presunul z miesta útoku naspäť do bytu matky obžalovaného. Obhajoba má za to, že tým, že znalec uvedené výslovne potvrdil, záver súdu prvého stupňa o tom, že sa skutku mohol dopustiť len obžalovaný, je nesprávny a bez vykonania dokazovania v tomto smere (napr. zabezpečením kamerových záznamov) predčasný. Tým, že kamerové záznamy už v štádiu konania po vrátení veci odvolacím súdom nebolo možné pre časový odstup zabezpečiť, je

táto verzia zavinením OČTK pravdepodobne nepreskúmateľná. Treba uviesť, že ak obžalovaný od 21.30 hod spal, jeho matka približne od 23.00 hod, obaja aj pod vplyvom alkoholu, pričom kľúč od bytu matky obžalovaného sa mal nachádzať v zámku vchodových dverí, nemožno bez vzhľadnutia kamerových záznamov vylúčiť opustenie bytu matky obžalovaného zo strany poškodeného. Na uvedenú možnosť poukazoval obžalovaný už od vznesenia obvinenia, OČTK napriek tomu, že prokurátorka v odôvodnení uznesenia, ktorým zamietla sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu o vznesení obvinenia, výslovne uviedla (strana 3), že "bude skúmaná obrana obvineného, či poškodený nemohol byť opustiť", uvedenú (podľa znalca reálnu) možnosť žiadnym spôsobom neskúmali, čím je založená ďalšia vada trestného konania, ktorá rovnako zaťažuje vzhľadom na odsudzujúci rozsudok obžalovaného. Už OČTK v prípravnom konaní uznali (viď. špecifikované uznesenie), že je túto variantu nevyhnutné skúmať, napokon, z dôvodu jednostranného vedenia vyšetrovania v neprospech obžalovaného, tak neurobili. Dokazovanie v tomto smere doplnil až prvostupňový súd v rámci konania po zrušujúcom uznesení na základe pokynu odvolacieho súdu, pričom, aj keď pochybnosti v tomto smere ostali naďalej nevyriešené, keďže z dôvodu plynutia času už nebolo možné vyhodnotiť, či trasologická stopa vznikla v dôsledku pôsobenia obuvi nachádzajúcej sa v čase skutku v byte matky obžalovaného, a taktiež už nebolo možné zabezpečiť kamerové záznamy, súd prvého stupňa bez dôkazov predmetnú otázku vyhodnotil tak, že poškodený byt neopustil a skutok spáchal obžalovaný, aj keď sa súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevyporiadava s tvrdením súdneho znalca MUDr. Kováča, že páchatel skutku mal byť obutý a tiež že poškodený bol aj po zranení schopný presunúť sa z miesta skutku do bytu matky obžalovaného. V kontexte zrušujúceho uznesenia, kedy dôkazná situácia v súvislosti s uvedenými aspektmi ostala nezmenená (nebolo preukázané, či poškodený byt pred smrťou opustil a či boli zranenia spôsobené niektorou z obuvi nachádzajúcej sa v byte matky obžalovaného), napriek právnomu názoru odvolacieho súdu vyjadrenému v zrušujúcom uznesení, v zmysle ktorého, za dôkaznej situácie v čase prvého rozhodnutia prvostupňového súdu nemožno rozhodnúť zákonným spôsobom o vine obžalovaného, súd prvého stupňa rozhodol o vine obžalovaného, čo je podľa názoru obhajoby v absolútnom rozpore so zrušujúcim uznesením.

K H. A. I. L. A. B.

M. nemožno opomenúť skutočnosť, že z výpovedí svedkov, A. I. a A. B., ktorí boli prítomní pri tele poškodeného v krátkom časovom intervale po jeho smrti, vyplýva, že menovaní svedkovia na základe obhliadky tela poškodeného nekonštatovali zranenia popísané v znaleckých posudkoch č. 149/2022, č. 150/2022, MUDr. Kováča a MUDr. Giraškovej, čo vyvoláva zásadné pochybnosti o manipulácii s telom poškodeného po jeho smrti, keďže znalec MUDr. Kováč popísal na tele poškodeného veľké množstvo zranení na viditeľných miestach, ktoré by podľa názoru obhajoby dvaja lekári prítomní na mieste nezávisle jeden od druhého nemohli opomenúť - tu obhajoba podotýka, že nie je úlohou obhajoby hľadať dôvod tejto skutočnosti, ale na druhej strane je jednoznačnou úlohou obhajoby zdôrazňovať aj v tomto smere zásadné pochybnosti vo vzťahu k tomu, kedy a ako malo dôjsť k zraneniam na tele poškodeného, a teda aj to, či k úmrtiu poškodeného došlo skutočne z dôvodov určených znaleckým posudkom, ak dve medicínsky vzdelané osoby nezaznamenali zranenia na viditeľných miestach na tele poškodeného. V súvislosti s tým poukazuje obhajoba na skutkový záver súdu prvého stupňa prezentovaný v odôvodnení napádaného rozsudku, ktorý absolútne nekorešponduje s vykonaným dokazovaním, kedy súd udáva, že zranenia poškodeného sa svedkom "nemuseli hneď javiť ako závažné" Obhajoba na uvedené tvrdenie súdu musí reagovať, keďže svedkovia zranenia opísané MUDr. Kováčom nezaznamenali, čo je v markantnom rozpore so záverom súdu, ktorý závery plynúce z dokazovania výsluchom A. B. a A. I. vyvodzuje v rozpore s ich výpoveďami, keďže zo žiadnej z nich nevyplýva, že takéto zranenia (ani výrazné zranenia na tvári poškodeného) vôbec zaznamenali, a teda sa vôbec nevyjadrovali k ich závažnosti (ako to vyvodzuje súd prvého stupňa), resp. intenzite. Aj uvedené podľa názoru obhajoby zásadným spôsobom vyvoláva pochybnosti o objektivite napádaného rozsudku. Javí sa tiež ako nelogické tvrdenie, že mnohopočetné zranenia na tvári poškodeného, ktoré popisuje znalec, evokujúce cudzie zavinenie ich vzniku, ak by v čase prítomnosti menovaných svedkov pri tele poškodeného boli na tele poškodeného, by uvedení opomenuli, nad rámec uvedeného, ak by tieto zranenia na tvári poškodeného menovaní svedkovia zaznamenali, je dôvodné predpokladať, že by obhliadajúci lekár nariadil vykonanie súdnolekárskej pitvy z dôvodu podozrenia z úmrtia spôsobeného cudzím zavinením (obhliadajúci lekár nariadil len tzv. "zdravotnú" pitvu). Nemožno prijať účelové tvrdenie, že by takéto výrazné zranenia boli viditeľné až po vykonaní pitvy.

K H. D. F. L. D.

Čo sa týka výsluchov pani F. a pani D., vzhľadom na intenzitu vzťahu menovaných svedkýň s obžalovaným a poškodeným v období pred smrťou poškodeného obhajoba za výpoveď s vyššou výpovednou hodnotou na účely posúdenia tejto trestnej veci považuje výpoveď pani D., ktorá sa aj osobne stretávala s obžalovaným a poškodeným, oboch poznala, pričom neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by vyvolávali pochybnosti o možnom agresívnom správaní obžalovaného voči poškodenému, práve naopak, a taktiež potvrdila, že mala od poškodeného informáciu, že mal byť skoršie napadnutý v parku v Nitre nestotožnenými osobami, kedy došlo aj k zlomeninám rebier, teda nie obžalovaným, ako to naznačovala pani F. a taktiež potvrdila, že mala vedomosť o nadužívaní alkoholu zo strany poškodeného – vo vzťahu k vyjadreniam pani F. obhajoba zdôrazňuje, že nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil jej dedukcie o tom, že jej syn mal byť voči obžalovanému v pozícii "týranej ženy". V spojitosti s vyhodnotením výpovedí menovaných svedkýň zo strany súdu prvého stupňa obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že súd výpovede oboch spája so záverom, že z nich má vyplývať, že "obžalovaný a poškodený žili v partnerskom vzťahu, ktorý bol plný konfliktov, žiarlivosti a fyzických konfliktov zo strany obžalovaného". Súd prvého stupňa tak zakladá ďalší odvolací dôvod spočívajúci v tom, že z vykonaného dokazovania vyvodzuje nesprávne závery, kedy z výpovede svedkyne D. žiadne závery v zmysle, ako ich prezentuje súd prvého stupňa v odôvodnení napádaného rozsudku, nevyplývajú. Naopak, menovaná svedkyňa na hlavnom pojednávaní výslovne uviedla, že "nikdy nebola svedkom fyzického konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, ani o žiadnom takomto nepočula", pričom "poškodený pred ňou nikdy nehovoril na obžalovaného nič zlé". Uvedený postup, ktorý predchádzal rozsudku, kedy súd prvého stupňa vyvodzuje z vykonaného dokazovania závery, ktoré v dokazovaní nielenže nemajú oporu, ale sú v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním, a to v neprospech obžalovaného, je podľa názoru obžalovaného neprekonateľnou podstatnou chybou konania, pre ktorú nemôže napádaný rozsudok v rámci odvolacieho prieskumu obstať, keďže je tým spochybnená objektivita celého napádaného rozsudku.

K APLIKÁCII § 147 ods. 2 písm. a/ TZ

Podľa § 147 ods. 2 písm. a) TZ sa odňatím slobody na deväť rokov až dvanásť rokov páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ TZ je chránenou osobou aj osoba blízka, pričom blízkou osobou je v zmysle § 127 ods. 4 TZ príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenc a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Je zrejmé, že vzťah medzi obžalovaným a poškodeným nenapĺňa definíciu blízkej osoby, kedy sa nejedná ani o príbuzných v priamom pokolení, osvojiteľa a osvojenca, súrodencov, manželov a taktiež ani o osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere, kedy sa obdobným pomerom v zmysle judikatúry rozumie vzťah švagrovský, kedy je rodinné puto vytvorené zväzkom príbuzných osôb (manželkin brat = švagor), zo zákona, ani z judikatúry nevyplýva, aby za vzťah obdobný rodinnému pomeru bol akceptovaný napr. priateľský alebo milenecký vzťah, a to či už osôb rôznych pohlaví alebo rovnakého pohlavia. Analogicky obhajoba poukazuje na fakt, že legislatíva SR ani neakceptuje zväzky párov rovnakého pohlavia, kedy im nepriznáva žiadny status súvisiaci s právami a povinnosťami, napr. na úrovni registrovaných partnerstiev a je paradoxom, že štát párom rovnakého pohlavia nepriznáva žiadne výhody, ale v rámci represie trestného práva z toho vyvodzuje nevýhody. Preto, hypoteticky, ak by aj obžalovaný a poškodený boli vo vzťahu, kedy by ujmu jedného druhý pociťoval ako svoju vlastnú, čo nebolo v konaní preukázané, nie je v danom prípade naplnená podmienka (obe podmienky musia byť v zmysle § 127 ods. 4 TZ splnené kumulatívne) rodinného alebo obdobného pomeru medzi obžalovaným a poškodeným. Súd prvého stupňa sa uvedeným bližšie nezaoberal, v odôvodnení napádaného rozsudku neodôvodnil, prečo má za to, že obžalovaný a poškodený boli blízkymi osobami, napriek tomu aplikoval na prípad § 147 ods. 2 písm. a) TZ, a teda aj v tomto smere postupoval bez náležitého opodstatnenia v neprospech obžalovaného, čím založil podľa názoru obhajoby ďalšiu vadu konania, pre ktorú nemôže napádaný rozsudok obstať.

K ZNALECKÝM POSUDKOM A VÝPOVEDIAM PhDr. Petrovej a MUDr. Fabišikovej

K dokazovaniu v tomto smere obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že žiaden z dôkazov nepreukazuje u obžalovaného priame sklony k fyzickej agresii, naopak, znalkyňa PhDr. Petrová výslovne na hlavnom pojednávaní uviedla, že u obžalovaného nezistila agresívne tendencie, ani všeobecnú pohotovosť byť

agresívny, či reagovať agresívne a potvrdila, že výsledky ňou aplikovaných testových metód svedčia o sebakritickejši obžalovaného.

K TZV. VYLUČOVACEJ METÓDE

Obhajoba poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave v konaní so sp. zn.: 1Tos/ 95/2023 zo dňa 10.01.2024, kde súd v rámci odôvodnenia konštatoval nasledovné: Krajský súd si nemohol nevšimnúť, že polícia určila osobu obvineného prostredníctvom problematickej tzv. vylučovacej metódy, keď z okruhu podozrivých osôb vzniesla obvinenie fakticky tej podozrivej osobe „ktorá zostala“. Využitie tzv. vylučovacej metódy pri zisťovaní páchatel'a z okruhu podozrivých osôb je postup, ktorý vyžaduje zvýšené nároky na dokazovanie, pretože musí presvedčivo vylúčiť iné možné varianty skutkového deja, teda polícia sa nesmie zamerať len na overovanie jednej jedinej alternatívy skutkového deja, ale musí preveriť aj ďalšie alternatívne varianty a nesmie ich nechať bez preverenia „ležať stranou“. Ako už bolo uvedené, OČTK sa bez skúmania iných verzíí, ktoré sú podľa názoru obhajoby relevantné, zamerali fakticky na základe vyššie popísanej vylučovacej metódy na jedného podozrivého, a to napriek tomu, že neskúmali žiadnu inú verziu spáchania objasňovaného skutku, resp. možnosť, že páchatel'om môže byť iná osoba ako obžalovaný (aj keď prokurátorka v uznesení o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia výslovne uznala potrebu skúmať iné verzie), alternatívne varianty tak nechali bez preverenia „ležať stranou“ a obžalovali obžalovaného. Na to nadviazal súd prvého stupňa, ktorý na základe subjektívnych dedukcií vzťahujúcich sa na matku obžalovaného vylúčil možnosť jej účasti na spáchaní skutku, aj keď obaja znalci potvrdili, že nemožno vylúčiť, že by skutok spáchala, odsúdil obžalovaného de facto s odôvodnením, že na toto odsúdenie má postačovať preukázanie, že obžalovaný bol čase, ktorý určil znalec ako údajný čas útoku na poškodeného, v byte patriacom matke obžalovaného.

Ako už bolo spomenuté, takýto záver súdu prvého stupňa je v rozpore so záverom odvolacieho súdu, obsiahnutým v zrušujúcom uznesení, týkajúcom sa nedostatočnej dôkaznej situácie pre rozhodnutie o vine obžalovaného, a preto nemôže obstáť.

Uvedené obhajoba považuje za ďalšiu podstatnú chybu konania, ktorá predchádzala vydaniu napádaného rozsudku, a teda ďalší podstatný odvolací dôvod.

IN DUBIO PRO REO

Zásadu IN DUBIO PRO REO je aj s ohľadom na judikatúru Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR v súčasnom právnom poriadku Slovenskej republiky už všeobecne v plnej miere akceptovaná a je riešením naliehavej situácie vzniknutej v trestnom procese, kedy existujú dôvodné pochybnosti v súvislosti so spáchaním trestného činu - zásada IN DUBIO PRO REO je výslovne vyjadrená aj v Rímskom štatúte, ktorý je medzinárodnou zmluvou obsahujúcou priamu úpravu práv a povinností fyzických osôb, ktorá bola Slovenskou republikou riadne ratifikovaná a vyhlásená, pričom Článok 66 štatútu explicitne upravuje, podmienku, podľa ktorej „Aby Súd mohol obžalovaného uznať vinným, musí byť presvedčený o jeho vine mimo oprávnenej pochybnosti“. Podľa judikátu R 22/1968, ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnúť v prospech obvineného a neuznať ho vinným. Špecializovaný trestný súd v rámci odôvodnenia rozsudku, ktorým oslobodil údajného objednávateľa v trestnej veci vraždy, zdôraznil, že vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že práve obžalovaný je tou osobou, ktorá skutok spáchala. V prípade pochybností je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech. Rovnako je v tomto smere podstatným judikát R 46/1963, podľa ktorého Zásada objektívnej pravdy (v súčasnosti zásada náležitého zistenia skutkového stavu) vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd ten, ktorý je pre obvineného priaznivejší. Obhajoba nemôže vzhľadom na vykonané dokazovanie opomenúť ani judikát R 38/1970–I, týkajúci sa hodnotenia nepriamych dôkazov, podľa ktorého súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodit' len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iných záverov. Nepriame dôkazy vedúce síce k dôvodnému podozreniu voči obvinenému, nevylučujúce ale reálnu možnosť, že páchatel'om mohla byť i iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obvineného. V súlade s vyššie uvedeným, zohľadňujúc vykonané dokazovanie, má obhajoba za

to, že nemožno akceptovať záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého neexistuje žiadna iná relevantná možnosť ako tá, že poškodeného napadol obžalovaný, kedy, ak by bol aj súd prvého stupňa o uvedenom presvedčený, neboli pochybnosti v súvislosti s údajnom vinou obžalovaného existujúce už v čase vznesenia obvinenia rozptýlené, ale práve naopak, tieto pochybnosti sa aj v dôsledku všetkých vyššie špecifikovaných vád a pochybení znásobili. Preto má obžalovaný, ktorý trvá na svojej nevine, za to, že pri tak závažných a zrejmých pochybnostiach je na mieste aplikácia zásady IN DUBIO PRO REO a na jej základe oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Ako to vyplýva z vyššie uvedeného, súd prvého stupňa tým, že nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení ("za danej dôkaznej situácie", ktorá predchádzala vydaniu zrušujúceho uznesenia, nemožno zákonným spôsobom rozhodnúť o vine obžalovaného"), postupoval v rozpore s § 327 ods. 1 TP (viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu) kedy napriek tomu, že z doplneného dokazovania (po vrátení veci súdom prvého stupňa) nevyplýva, že by došlo k odstráneniu pochybností (o možnosti spáchania skutku matkou obžalovaného, o možnosti spáchania skutku mimo priestor bytu matky obžalovaného a o trasologickej stope na tele poškodeného), a teda dôkazná situácia sa oproti času pred vydaním zrušujúceho uznesenia vo vzťahu k preukázaniu viny obžalovaného žiadnym spôsobom nezmenila (teda v súlade s uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu platí, že nemožno zákonným spôsobom rozhodnúť o vine), práve naopak, existujúce pochybnosti boli posilnené (spôsobilosť matky spôsobiť poškodenému zraneniu vyplýva nepochybne tak z tvrdení znalca MUDr. Tkáča, ako aj MUDr. Kováča, ktorý uviedol, že jej vinu nemožno vylúčiť), t. j. podľa názoru obhajoby bol súd prvého stupňa povinný obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Uvedené obhajoba považuje za ďalší odvolací dôvod. Vzhľadom na všetky vyššie špecifikované vady napádaného rozsudku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, a teda odvolacie dôvody, v kontexte zrušujúceho uznesenia, obžalovaný žiada, aby odvolací súd, po náležitom preskúmaní veci, z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ TP napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol vo veci rozsudkom o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku.

Na podklade podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine a treste obžalovaného odôvodnil tým že, dňa 28. augusta 2023, podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu, sp. zn.: 2Pv 703/22/7700 na obžalovaného A. A. B. pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2, písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vyššie.

Dňa 5. júna 2024, súd prvého stupňa vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obžalovaného vinným podľa obžaloby a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere desiatich rokov.

Dňa 22. októbra 2024, Krajský súd v Prešove, uznesením sp. zn. 1To/22/2024 na podklade odvolania obžalovaného, vyššie uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov A. A. I., A. A., L. D., N. I., A. O. B., P. F., N. A. J., A. H. B., B. Q., A. R. J., súdnych znalcov MUDr. Martina Kováča, MUDr. Juliána Tkáča, PhDr. Kataríny Petrovej, MUDr. Kornélie Fabišikovej, ako aj prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne H. B. z prípravného konania a pripojených listinných dôkazov.

Obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania, vyhlásil svoju nevinu.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že s poškodeným, nebohým A. F. sa spoznal asi pred siedmymi rokmi, pričom následne začali spolu žiť. V ten deň, t. j. 23.11.2022 boli spoločne na návšteve u jeho mamy G. H. B. v J. S. D. E. XX. V tom byte sa zdržiavali od 18.11.2022. Ráno, v ten deň ho bolel zub, a preto odišiel na ošetrovanie, kde mu bola vykonaná extrakcia zubu. O 12.00 hod. sa vrátil späť do bytu,

pričom po ceste kúpil fľašku vodky a lieky na zub. Ako prišiel domov, tak videl že A. mal vypité. A. mu pripravil polievku, ktorú vypil z hrnčeka slamkou. Následne spolu otvorili fľašku vodky a začali spolu piť. Keď prišla jeho matka z práce, začala aj matka popíjať z tej fľašky, čo kúpil. Takto spolu sedeli, popíjali a pozerali televíziu. On vtedy chodil po byte bosí alebo v ponožkách. V ten deň A. z bytu neodišiel. On o 22.00 hod. zobral antibiotiká a išiel do postele, v spálni. A., s jeho matkou zostali pozerat' televíziu, on veľmi opitý nebol. Lahol si a zaspal. V noci sa zobudil, napil sa vody z fľašky, ktorú mal pri posteli, pričom videl na A. strane postele iba jeho nohy, lebo on zvykol spať tak, že ležal na zemi a nohy mal vyložené na posteli. Ráno sa zobudil o 6.00 hod., aby mohol zobrať antibiotiká. A. ležal tak, ako ho videl ležať v noci. Videl na ňom, ako keby hýkal, ako keby sa nemohol nadýchnuť. Podišiel k nemu a prevrátil ho na pravý bok, do stabilizovanej polohy. Vtedy vyvracal zrazenú krv, a tak volal na číslo 155. Podľa pokynov operátorky mu dával masáž srdca aj umelé dýchanie. Vedel o tom, že A. trpí na epilepsiu a pár krát u neho zažil epileptický záchvat. Ako prišli záchranári, napojili A. na diódy a monitorovali mu srdce, ale nakoniec povedali, že je mŕtvy. Resuscitáciu záchranári nerobili. Následne prišiel ohliadajúci lekár a na koniec, po telo prišli pracovníci pohrebnej služby. Potom ako A. telo odviezli, spolu s mamou vypili nejaký alkohol. Mama mu na druhý deň povedala, že A. pred odchodom do spálne spadol v obývačke, že ho videla ležať na zemi, a že mu kontrolovala hlavu a povedala mu, aby šiel po štyroch do postele, aby sa mu nič nestalo.

Svedkyňa G. H. B. vo svojej výpovedi zo dňa 24.11.2022 uviedla, že býva na adrese J., D. E. XX. V tomto byte od 18.11.2022 boli na návšteve jej syn A., spolu so svojim partnerom A.. S A. vychádzala veľmi dobre, bol zlatý, volal ju mama. Vedela o tom, že v minulosti boli medzi A. a A. hádky, žiarlivostné scény. Ona riadne cez deň chodila do práce, pričom syn aj s partnerom ostávali u nej doma. Oni väčšinou do obeda spali, potom pozerali televíziu a popíjali alkohol, prevažne vodku. Ona prichádzala domov okolo 15.00 hod až 15.30 hod. Keď prišla domov, tak spolu s nimi si tiež vypila, ale nie veľa, pretože každé ráno vstávala do práce. Jej syn A. a jeho partner A. v Prešove nikoho nepoznali. Medzi sebou sa správali riadne a riadne sa správali aj k nej. Dňa 23.11.2022 prišla domov okolo 15.45 hod. a všetko bolo v poriadku. Jej syn A. a jeho partner A. boli už pod vplyvom alkoholu, mali už niečo vypité. Ona niečo navarila, spolu sa najedli a prisadla si k nim, a dala si 2 až 3 poháriky. Spoločne sa riadne bavili, neboli medzi nimi žiadne hádky, pozerali televízor. A. a A. boli po celý čas doma. Nevidela, žeby niekto v ten večer, resp. noc vyšiel von z bytu. Asi okolo 21.30 hod, im povedala, že nech idú spať, že ona ráno vstáva do práce. Keď jej syn spolu s jeho partnerom boli u nej na návšteve, tak oni spali v spálni na manželskej posteli. Syn sa postavil a ako bol opitý, tak asi po piatich metroch sa dal na štyri, pretože už asi nevládal chodiť a takým spôsobom sa presunul do spálne. A. spolu s ňou ostal sedieť v obývačke, pretože sa s ňou chcel ešte porozprávať. Začal rozprávať o svojej rodine, a bol smutný z toho, že nemá s nimi dobré vzťahy. S A. sa hádať nedalo, bol nekonfliktný človek. Z obývačky odišiel A. do spálne okolo 22.30 hod. Ako vstal, tak ona počula, ako spadol za jej kreslom. Ona vstala z kresla a spýtala sa, čo sa stalo. On jej povedal, že mu nič nie je. Následne mu povedala, aby radšej išiel po štyroch ako išiel A., aby si neublížil. On ju poslúchol. Po chvíli ich oboch išla skontrolovať, pričom videla, že obaja ležia na posteli vedľa seba. Následne si išla ľahnúť do obývačky a zaspala okolo 23.00 hod. Na druhý deň vstala o 6.00 hod. a išla si zapáliť cigaretu na balkón. Cestou k balkónu išla cez spálňu, pričom videla, že A. a jeho partner spia. A. spal na zemi, a to tak, že mal nohy na posteli. Nevidela na ňom žiadnu krv. Myslela si, že je v poriadku. Potom ako vyfajčila cigaretu, prešla cez spálňu do obývačky. Po pár minútach na ňu zakričal syn A., že s A. niečo je. Ona si myslela, že A. má epileptický záchvat, pretože A. jej povedal, že chrčí. Spoločne ho dali do stabilizovanej polohy a ona videla ako mu z úst vytekla tmavá krv. A. vôbec nereagoval. Oni si uvedomili, že to asi nie je epileptický záchvat, a tak syn zavolať na tiesňovú linku, pričom poskytoval A. prvú pomoc, tak ako ho usmerňovala dispečerka na telefóne. Následne prišli záchranári ohliadajúci lekár, pohrebná služba aj policajti.

Súd prvého stupňa zápisnicu o výsluchu tejto svedkyne prečítal v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku aj bez súhlasu obžalovaného, pretože boli splnené všetky podmienky na jej prečítanie, t. j. svedkyňa zomrela a v čase jej výpovede, nebol dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní, ju nebude môcť prečítať. Svedkyňa síce nebola vypočutá kontradiktórnym spôsobom, ale jej výpoveď nie je jediným a rozhodujúcim dôkazom pre usvedčenie obžalovaného a teda v zmysle ustálenej judikatúry, mohla byť táto zápisnica na hlavnom pojednávaní prečítaná a mohla byť podkladom pre rozhodnutie o veci samej. Svedkyňa ako matka obžalovaného bola, ešte pred vznesením obvinenia svojmu synovi, riadne poučená, že bude vypovedať vo veci nebohého partnera jej syna a bola tiež poučená o možnosti odoprieť vypovedať v zmysle ustanovenia § 131 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku. Teda jej výpoveď bola vykonaná zákonným spôsobom a je použiteľná v konaní pred súdom.

Podľa § 147 ods. 1, ods. 2, písm. a/ Tr. zákona, zločin zabitia spácha ten, kto v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nebanlivosti spôsobí smrť na chránenej osobe.

Podľa § 123 ods. 3, písm. e/ Tr. zákona, ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 139 ods. 1, písm. c/ Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie blízka osoba

Zo znaleckého posudku č. 149/2022, resp. z výsluchu súdneho znalca MUDr. Martina Kováča, mal súd prvého stupňa za preukázané, že nebohému poškodenému A. F., boli v noci zo dňa 23.11.2022 do ranných hodín dňa 24.11.2022 spôsobené zranenia, na následky, ktorých zomrel. Ide predovšetkým o zlomeninu 7. rebra v prednej pazuchovej čiare vľavo s roztrhnutím pohrudnice, poranení ciev v okolí a prekrvácáním svaloviny v okolí, dvojnásobnú zlomeninu 8. rebra, v strednej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo s roztrhnutím pohrudnice, poranení ciev v okolí a prekrvácáním svaloviny v okolí, dvojnásobnú zlomeninu 9. rebra v zadnej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo s roztrhnutím pohrudnice, dvojnásobnú zlomeninu 10. rebra pri chrbtici a 2 cm smerom dopredu od uvedenej zlomeniny vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, zlomeninu 11. rebra pri chrbtici s roztrhnutím pohrudnice, opuch mozgu ťažkého stupňa s mozočkovým kuželom, akútne rozdutie a ložiskový opuch oboch pľúc. Následkom týchto zranení došlo k vzniku šoku po úraze a krvácaní, čo viedlo k periférnemu zlyhaniu srdcovocievnej a dýchacej činnosti a k smrti poškodeného.

Z výsluchu súdneho znalca, tiež vyplýva, že na tele nebohému poškodeného boli pri pitve zistené ďalšie zranenia, a to krvné podliatiny na chrbte nosa, na hornej pere uprostred, na dolnej pere uprostred a vľavo, na predbočnej ploche hrudníka vľavo, na prednej ploche v strednej tretine pravého predkolenia, nad pravou lakťovou kosťou, na bočnej ploche pravého stehna, na prednej ploche pravého kolena, na predbočnej ploche pravého predkolenia, predbočnej ploche ľavého stehna, na zadbočnej ploche chrbta vpravo, na zadbočnej ploche chrbta vľavo, v driekovej oblasti vpravo od chrbtice, v sedacej oblasti vpravo, tržnozmliaždené rany na dolnej pere uprostred a vľavo, masívne prekrvácanie kože, podkožia a svaloviny, v oblasti nad zlomenými rukami v dolnej tretine chrbta vľavo a v sedacej oblasti vľavo.

Obhajoba namietala, že podľa výpovedí svedkov A. I. – ohliadajúceho lekára a A. B. – lekára záchranej zdravotnej služby, ktorí videli telo nebohému v byte, nebolo na ňom vidno žiadne zranenia a že tieto mohli vzniknúť pri jeho transporte.

Svedok A. I. však uviedol, že na pravej strane hrudníka videl modrinu. Svedkovia A. a I., pracovníci pohrebnej služby, vo svojich výpovediach uviedli, že transport tela prebehol štandardným spôsobom. Súdny znalec MUDr. Kováč uviedol, že niektoré z poranení, ako krvné podliatiny sa môžu zvýrazniť niekoľko hodín po smrti, pričom niektoré poranenia sa zvýraznia až po vykonaní pitvy, po čiastočnom odstránení krvi z organizmu.

Na základe uvedeného preto súd prvého stupňa konštatoval, že bolo preukázané, že k predmetným zraneniam nebohému poškodeného, nemohlo dôjsť pri manipulácii s telom poškodeného a ich zvýrazneniu došlo v neskoršom čase a preto osobám prítomným ráno pri tele poškodeného sa nemuseli hneď javiť ako závažné.

Obhajoba takisto namietala, že tieto zranenia, mohli byť spôsobené pri páde poškodeného, bez zavinenia inej osoby.

K tomuto súdny znalec MUDr. Martin Kováč uviedol, že vylučuje aby zlomeniny rebier vznikli pri páde na rovinu, prípadne pri páde na bližšie neurčený predmet, ako aj pri páde z postele. Niektoré krvné podliatiny, napríklad na chrbte nosa, na dolnej pere uprostred vľavo, na hrudníku, na kolene, v oblasti

chrbta, v driekovej a sedacej oblasti mohli vzniknúť aj pri páde alebo náraze poškodeného, v stave opitosti na bližšie neurčené predmety. Vo všeobecnosti tiež však platí, že v prípade nekoordinovaných pádov, prípadne nárazov do bližšie neurčených predmetov dochádza aj k vzniku kožných odrenín alebo tržnozmliažených rán, ktoré však u poškodeného nezistil.

Obhajoba ďalej poukázala na možnosť, že uvedené zranenia mohli byť nebohému poškodenému, spôsobené mimo predmetného bytu.

Z výpovede obžalovaného ako aj jeho matky vyplýva, že nevideli, žeby poškodený v ten večer, resp. noc opustil tento byt. Matka obžalovaného výslovne uviedla, že ako jej syn, tak aj poškodený, nikdy počas návštev u nej, nikde nechodili a vždy spolu pili alkohol. Žiaden z vykonaných dôkazov, ani len nenaznačuje, žeby v tú noc, potom ako obžalovaný a jeho matka išli spať, poškodený opustil predmetný byt. To, že poškodený v tú noc tento byt neopustil, vyplýva aj z výpovedi súdneho znalca MUDr. Kováča, ktorí uviedol, že poškodený bol v čase smrti v ťažkom stupni opitosti, čo znamená, že bol negatívne ovplyvnený pri vykonávaní telesných pohybov, s možnou neschopnosťou samostatnej chôdze. Je málo pravdepodobné, aby v danom prípade, v takomto stupni opitosti, spolu so zraneniami, ktoré boli identifikované, sa následne poškodený vôbec mohol ešte pohybovať a vrátiť sa po prípadnej, nočnej prechádzke do predmetného bytu.

Na základe uvedeného preto súd prvého stupňa konštatoval, že bolo preukázané, že k predmetným zraneniam nebohému poškodeného, nemohlo dôjsť mimo uvedeného bytu v čase od 22.30 hod. dňa 23.11.2022 do 6.00 hod. dňa 24.11.2022.

Obhajoba ďalej poukázala na možnosť, že uvedené zranenia mohli byť nebohému poškodenému, spôsobené inou osobou, prítomnou v uvedenom čase v predmetnom byte.

Z výpovede obžalovaného ako aj jeho matky vyplýva, že nevideli, žeby v predmetnom byte, v ten deň sa zdržiaval niekto iný ako oni dvaja, spolu s nebohým poškodeným. Matka obžalovaného výslovne uviedla, že potom ako dňa 23.11.2022, v poobedňajších hodinách prišla do svojho bytu, boli tam iba jej syn a poškodený a žiadna iná osoba. Žiadna iná osoba, nebola v byte ani o 22.30 hod., keď ona odišla spať a ani ráno o 6.00 hod., keď vstala a išla cez spálňu, si zafajčiť na balkón. Žiaden z vykonaných dôkazov, ani len nenaznačuje, žeby v tú noc, potom ako obžalovaný a jeho matka išli spať, niekto vošiel do uvedeného bytu.

Vykonaným dokazovaním, mal teda za preukázané, že jedinou osobou, ktorá bola prítomná, v uvedenom čase, v tomto byte, bola mimo obžalovaného a nebohému poškodeného, matka obžalovaného H. B..

Z výsluchu súdneho znalca MUDr. Martina Kováča vyplýva, že na základe rozsahu a charakteru poranení a to najmä v oblasti rebier ustálil, že takéto viacnásobné zlomeniny rebier museli vzniknúť pri opakovanom kopnutí nohou druhej osoby, ktorá dokázala v krátkom čase bez zmeny svojej polohy kopat' do oblasti hrudníka poškodeného, svojou nohou. Osoba, ktorá takéto poranenia spôsobila, musela byť dostatočne fyzicky zdatná a schopná viesť intenzívny útok, na pomerne malú oblasť. Ďalej uviedol, že vzhľadom na rozsah a charakter krvných podliatin je možné vylúčiť, aby tieto poranenia vznikli dlhou časťou, bližšie neurčeného predmetu ako napríklad drevená palica, baseballová palica, teleskopický obušok, rúčka z metly a pod.

Z výpovede obžalovaného a jeho matky, má súd za preukázané, že matka obžalovaného H. B. pravidelne požívala alkohol, keď prišla domov z práce. Tak tomu bolo aj v onen deň. Matka obžalovaného, mala v čase skutku 56 rokov, bola úradníčkou na Q. O. D. v Prešove. Súd si dovoľuje konštatovať, že išlo o dámu vo vyššom strednom veku, s fyzickými schopnosťami, neprevyšujúci priemer.

Podľa znaleckého posudku č. 036/2025, súdneho znalca, Alfa – znalecká organizácia s.r.o., pani H. B. vážila 80 kg, pri výške 165 cm. Z výsluchu znalca MUDr. Martina Kováča ďalej vyplýva, že na základe predloženej zdravotnej dokumentácie, sa svedkyňa G. H. B. musela v čase 23.11.2022 až 24.11.2022, teda necelých 21 týždňov pred smrťou, nachádzať v stave alkoholovej cirhózy pečene, ktorá ju zjavne obmedzovala vo fyzických aktivitách. Jej fyzická kondícia podmienená týmto bola nedostatočná, bola fyzicky slabá a nie je teda možné predpokladať, aby táto osoba dokázala spôsobiť uvedené poranenia. Menovaná necelé dva mesiace po čine, teda 13.1.2023 udávala slabosť v dolných končatinách, nevládala chodiť, mala pocit chladných nôh, pričom takéto ťažkosti nevznikajú v priebehu

niekoľkých týždňov, ale majú dlhodobý postupný priebeh. U menovanej bola popisovaná chôdza o širokej báze, čo znamená, že tento stav nevznikol náhle.

Na základe uvedeného ma preto súd prvého stupňa za to, že svedkyňa mala problémy s udržiavaním rovnováhy, už pri bežnej chôdzi a teda, že by dokázala udržať rovnováhu pri niekoľko násobnom kopaní (podľa súdneho znalca 15 krát) do tela poškodeného, ktoré si vyžadovalo značnú fyzickú námahu, je značne nepravdepodobné.

Na námietku obhajoby, že táto znalecká organizácia nemohla vyhotoviť uvedený znalecký posudok, súd uvádza, že v zmysle obsahového vymedzenia znaleckého odboru - súdne lekárstvo, (príloha č. 2 vyhlášky MS SR č. 228/2018 Z.z.) je toto odvetvie komplexné medicínske odvetvie, ktoré skúma a rieši problematiku pôsobenia vonkajšieho násilia na ľudský organizmus, a to u živých aj mŕtvych osôb, vrátane pôsobenia cudzorodých látok a škodlivín (drogy, liečivá, priemyselne škodliviny, iné vonkajšie faktory). Keďže ide o komplexné posudzovanie zdravotného stavu, už nebohej svedkyne H. B., bol súdny znalec oprávnený na vypracovanie uvedeného posudku, v ktorom odpovedal na otázky súdu.

Súdny znalec MUDr. Julián Tkáč, súdny znalec pre odvetvie chirurgia a úrazová chirurgia, uviedol, že svedkyňa G. H. B., mohla spôsobiť poškodenému uvedené zranenia. K tomuto záveru dospel po preskúmaní zranení poškodeného a zdravotnej dokumentácie svedkyne. K tomu súd uvádza, že bolo v jeho kompetencií ako súdneho znalca z uvedených odvetví, preskúmať zranenia poškodeného. Súd má však pochybnosti o tom, že sa mohol vyjadrovať k zdravotnému stavu poškodenej, pretože toto je mimo týchto odvetví. Znalec sa vyjadruje napríklad k lekárskeму vyšetreniu svedkyne, ktoré bolo dňa 11.1.2023, pričom konštatuje že dané zdravotné ťažkosti boli prvým príznakom postupného prechodu hepatálneho zlyhávania, z fázy chronického pečeneňového zlyhávania do fázy akútneho pečeneňového zlyhávania. V tomto prípade teda určite nejde o chirurgiu, resp. úrazovú chirurgiu.

Navyše, matka obžalovaného nemala žiadny motív, takto konať voči poškodenému, o ktorom sa vyjadrila, že ju považoval za svoju druhú matku. Jej výpoveď, ako sa v danom čase správala a čo vnímala svojimi zmyslami, je vnútorne konzistentná a nie je v rozpore so žiadnym vykonaným dôkazom. Je vylúčené, vzhľadom na jej osobnosť, že v prípade, žeby skutočne „dobila“, poškodeného, sa ráno správala tak, ako to popisovali svedkovia, ktorí boli prítomní v ten deň, v jej byte, pri tele neboheho poškodeného. Z výpovede svedka A. O. B. vyplýva, že keď jej oznámil, že poškodený je mŕtvy, tak bola prekvapená.

Na základe uvedeného mal preto súd prvého stupňa zato, že je vylúčené, aby matka obžalovaného, H. B., fyzicky napadla poškodeného a spôsobila mu predmetné zranenia.

Po zhrnutí vyššie uvedeného, bol súd prvého stupňa presvedčený, že neexistuje žiadna iná relevantná možnosť toho, kto poškodeného fyzicky napadol a spôsobil mu uvedené zranenia, ako tá, že je to práve obžalovaný.

Jedine obžalovaný, bol prítomný v čase od 22.30 hod. dňa 23.11.2022 do 6.00 hod. dňa 24.11.2022 v spálni uvedeného bytu, spolu s poškodeným. Obžalovaný, vzhľadom na svoj vek, 31 rokov, bol fyzicky disponovaný na realizovanie takéhoto útoku na poškodeného. Na tom nič nemení skutočnosť, že v ten deň ráno sa podrobil extrakcii zubu. Súd mal za preukázané, že potom ako sa obžalovaný vrátil domov, pokračoval vo svojom bežnom trávení dňa, resp. večera a napr. neodobral sa ihneď do postele za účelom oddychu.

Z výpovedí svedkov P. F., matky neboheho poškodeného a L. D., kamarátky obžalovaného a poškodeného vyplýva, že obžalovaný a poškodený žili v partnerskom vzťahu, ktorý bol plný konfliktov, žiarlivosti a fyzických konfliktov zo strany obžalovaného. Matka poškodeného vo svojej svedeckej výpovedi výslovne uviedla, že vzhľadom na to, čo všetko vnímala okolo svojho syna, tak mala zato, že je v tomto partnerskom vzťahu „týranou ženou“.

Podľa PhDr. Kataríny Petrovej, súdnej znalkyne z odboru psychológie, v osobe obžalovaného ide o priemerne intelektovo vybavenú osobnosť, sociálne extrovertovanú, žoviálnu. Veselý, entuziastický, s nižšou emočnou zrelosťou a s predpokladom horšej modulácie emocionality a afektivity, s prvkami impulzivitu. Obžalovaný nadmerne užíva alkohol, následkom čoho má jemné poškodenia centrálného

nervového systému, ktoré sa prejavujú labilitou, dráždivosťou, rýchlejšími vzplanutím a oslabením sebakontroly.

Na základe uvedeného preto súd prvého stupňa uzatvoril, že potom ako poškodený odišiel do spálne, došlo medzi ním a obžalovaným k nejakému konfliktu, pričom obžalovaný stratil nad sebou sebakontrolu a impulzívne fyzicky zaútočil na poškodeného, pričom mu spôsobil opísané zranenia, na následky ktorých poškodený zomrel.

Podľa súdneho znalca MUDr. Martina Kováča, ak dôjde k vzniku krvných podliatin, samotný kontakt končatín poškodeného a páchatel'a nevyvolá žiaden zvuk, ktorý by bol počuteľný do okolia. V prípade zvuku prebiehajúceho na oblasť hrudníka je možné pripustiť, že na začiatku útoku môže dôjsť ku výkriku napadnutej osoby, pričom v priebehu útoku dochádza k tzv. vyrazeniu dychu poškodenej osoby, ktorá nemôže vydať žiadny zvuk.

Tento útok teda nemohla počuť jeho matka vo vedľajšej izbe, pretože spala omámená pod vplyvom alkoholu a nemusela teda zaregistrovať jeden, či viaceré výkriky poškodeného na začiatku útoku. Vykonaným dokazovaním nemal súd prvého stupňa s určitosťou za preukázané, že by svedok A. H. B., nad ktorého bytom, bol byt matky obžalovaného, v tú noc bol alebo nebol vo svojom byte, t. j. či mohol alebo nemohol niečo počuť.

Zo zvukového záznamu mal súd prvého stupňa za preukázané, že obžalovaný dňa 24.11.2022 v čase o 6.54 hod., telefonicky kontaktoval Krajské operačné stredisko záchranej zdravotníckej služby v Prešove a následne podľa pokynov operátorky, poskytoval poškodenému prvú pomoc až do príchodu lekára záchranej služby. Táto samotná skutočnosť bez ďalšieho, však nemôže vyvinúť obžalovaného spod obžaloby. Túto prvú pomoc, mohol poskytovať v snahe zakryť následky svojho konania, resp. nemusel si vôbec pamätať, ako v tú noc voči obžalovanému konal. Zo znaleckého posudku č. 109/2023, PhDr. Kataríny Petrovej, súdnej znalkyne z odvetvia psychiatria vyplýva, že obžalovaný ako osoba trpiaca na chronický alkoholizmus, s plne rozvinutou závislosťou na úrovni III., vývinovej fázy podľa Jellineka, mohol mať v inkriminovanej dobe výpadok pamäte, tzv. alkoholické okienko. Vzhľadom na svoj stav, si tiež vôbec nemusel uvedomovať, že poškodený v čase ním poskytovanej prvej pomoci, bol už mŕtvy. O tom svedčí skutočnosť, že lekár záchranej služby sa po príchode na miesto sám, vôbec nepokúsil o resuscitáciu poškodeného.

Obhajoba tiež poukazovala na skutočnosť, že na tele poškodeného pri jeho obhliadke bola zistená trasologická stopa – odtlačok podrážky a aj napriek dôležitosti a významu tejto trasologickej stopy ju OČTK žiadnym spôsobom neskúmali, čím sú len znásobené pochybnosti vo vzťahu k skutočnému páchatel'ovi skutku. Obuv, ktorá sa nachádzala v byte, nebola následne podrobená znaleckému skúmaniu v súvislosti s touto stopou.

K tejto námietke súd uvádza, že skutočne OČTK dôsledne nepreskúmali danú skutočnosť.

Z fotodokumentácie miesta činu vyplýva, že podľa fotografie č. 10 sa v predsieni bytu nachádzajú štyri páry topánok, z toho dva páry dámskej obuvi. Podľa fotografie č. 89, sa v spálni bytu nachádzali tri páry papúč, z toho jedny, tzv. kroksy. Keďže táto obuv nebola ihneď po spáchaní činu zaistená a ich podrážky neboli podrobené príslušnému skúmaniu, v tejto fáze konania je prípadné dodatočné skúmanie bezpredmetné. Od skutku uplynulo viac ako rok a pol a s touto obuvou mohlo byť dodatočne manipulované, resp. už by nebolo možné s istotou stotožniť, že prípadne predložená obuv obžalovaným, je skutočne obuvou, ktorá je zadokumentovaná na týchto fotografiách.

Podľa znaleckého posudku ČEZ: PPZ-KEU-KE-EXP-2024/2448 zo dňa 24. januára 2025, ktorý bol zabezpečený až v konaní pred súdom, nie je možné potvrdiť ale ani vylúčiť, že tvar a vzor krvnej podliatiny na tele poškodeného, bol vytvorený časťami podošiev obuvi, ktoré sú označené vo fotodokumentácii z miest ohliadky činu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa uzatvoril, že bolo bez odôvodnených pochybností preukázané, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného, svojho životného partnera a spôsobil mu uvedené zranenia tak, ako je to uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Rozsah zranení preukazuje skutočnosť, že obžalovaný napadol poškodeného v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na

zdraví. Na druhej strane, preukázaný spôsobom útoku, t. j. údery rukou a kopanie nohou, keď útok nebol vedený žiadnou zbraňou, nepreukazuje skutočnosť, že obžalovaný mal v úmysle poškodeného usmrtiť. Následkom týchto zranení, však poškodený zomrel.

Z takto uvedených dôvodov, preto súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. A. B. vinným zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2, písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Podľa § 147 ods. 2 Tr. zákona, možno páchatel'a zločinu zabitia potrestať odňatím slobody na deväť až dvanásť rokov.

Podľa znaleckého posudku súdneho znalca PhDr. Kataríny Petrovej, č. 13/2023 v osobe obžalovaného ide o priemerne intelektovo vybavenú osobnosť, sociálne extrovertovanú, žoviálnu. Ide o človeka, ktorý je živoreaktívny, schopný nadväzovať pomerne ľahko vzťahy aj v širšom meradle. Veselý, entuziastický, s nižšou emočnou zrelosťou a s predpokladom horšej modulácie emocionalita a afektivity. U obžalovaného sú aj známky dobrodružnosti, tiahnutí po zážitku, po zmene, po tom aby sa niečo dialo. Aj s takými hysteroidnými črtami, afektovanosťou. U obžalovaného nezistila žiadne agresívne tendencie, nijakú primárnu osobnostnú dispozíciu, nijakú všeobecnú pohotovosť byť agresívny. V rámci testových metód vyšiel obžalovaný ako sebakritický a nemal vysoké lži skóre.

Obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený a bol iba raz priestupkovo postihnutý, za menej závažný priestupok. Z miesta trvalého bydliska, mu nie je nič negatívne vytýkané.

U obžalovaného súd prvého stupňa zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona, t. j. že pred spáchaním trestného činu, viedol riadny život. Obžalovanému nič nepritťažovalo v zmysle § 37 Tr. zákona. U obžalovaného teda prevažuje poľahčujúca okolnosť.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností mal súd prvého stupňa za to, že je na mieste obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní desiatich rokov, majúc za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest zároveň dostatočne vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Podľa § 48 ods. 2, písm. a/ Tr. zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch, pred spáchaním trestného činu, nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe uvedeného preto súd prvého stupňa zaradil obžalovaného, ktorý nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodená P. F., matka nebohého poškodeného si neuplatnila žiaden nárok na náhradu škody.

Súd prvého stupňa záverom konštatoval, že ostatné vykonané dôkazné prostriedky na hlavnom pojednávaní, ktoré nie sú osobitne uvedené, t. j. hodnotené v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku v jeho rozsudku, nie sú nositeľmi takého dôkazu, ktorý by bol spôsobilý ovplyvniť skutkové zistenia súdu, tak ako sú tieto uvedené vyššie. Týkajú sa teda okolností nepodstatných pre jeho rozhodnutie resp. týkajú sa okolností, ktoré boli zistené z dôkazných prostriedkov, ktoré sú vyhodnotené vyššie.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného a konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu v poradí už druhého rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu pred prvým a druhým rozhodnutím vykonal všetky dôkazy, a to aj dôkazy nariadené odvolacím súdom v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku aj vyhodnotil.

Aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný vo svojich výpovediach popieral spáchanie hlavnej trestnej činnosti. Uviedol, že s poškodeným sa spoznali asi pred siedmimi rokmi, pričom následne začali spolu žiť. Dňa 23.11.2022 boli spoločne na návšteve u jeho matky G. H. B.. V byte sa zdržiavali od 18.11.2022. V ten deň ho bolel zub, a preto išiel na ošetrovanie. O 12.00 hod. sa vrátil do bytu, pričom po ceste kúpil fľašku vodky a lieky na zub. Keď prišiel domov, poškodený mal vypité. Keď prišla jeho matka z práce, začala aj matka popíjať z tej fľašky čo kúpil, takto spolu sedeli, popíjali a pozerali televíziu.

On vtedy chodil po byte bosí alebo v ponožkách. V ten deň Michal z bytu neodišiel. On o 22.00 hod. zobral antibiotiká a išiel do postele, v spálni. A., s jeho matkou zostali pozeráť televíziu, pričom uvádza, že on veľmi opitý nebol. L'ahol si a zaspal. V noci sa zobudil, napil sa vody z fľašky, ktorú mal pri posteli, pričom videl na A. strane postele iba jeho nohy, lebo on zvykol spať tak, že ležal na zemi a nohy mal vyložené na posteli. Ráno sa zobudil o 6.00 hod., aby mohol zobrať antibiotiká. A. ležal tak, ako ho videl ležať v noci. Videl na ňom, ako keby hýkal, ako keby sa nemohol nadýchnuť. Podišiel k nemu a prevrátil ho na pravý bok, do stabilizovanej polohy. Vtedy vyvracal zrazenú krv, a tak volal na číslo 155. Podľa pokynov operátorky mu dával masáž srdca aj umelé dýchanie. Vedel o tom, že A. trpí na epilepsiu a pár krát u neho zažil epileptický záchvat. Ako prišli záchranári, napojili A. na diódy a monitorovali mu srdce, ale nakoniec povedali, že je mŕtvy. Resuscitáciu záchranári nerobili. Potom ako A. telo odviezli, spolu s mamou vypili nejaký alkohol. V prípravnom konaní pri výsluchu dňa 08.02.2023 obžalovaný uviedol, že poškodený bol posledný mesiac apatický a nikde nechodil. Taktiež uviedol, že pred piatimi a šiestimi rokmi napadol poškodeného, spôsobil mu viaceré poranenia, lebo ho kopol do rebier.

Z výpovede matky obžalovaného G. H. B. vyplýva, že v kritický deň sa nachádzal u nej v byte, pričom vedela o tom, že v minulosti boli medzi jej synom a poškodeným hádky a žiarlivostné scény. Jej syna poškodený v podstate nikde z bytu nechodili, nakoľko v Prešove nikoho nepoznali. V kritický deň bol v popoludňajších hodinách A. a poškodený v byte, kde pozerali len televízor, neboli medzi nimi žiadne hádky. Nevidela, žeby niekto v ten večer, resp. noc vyšiel z bytu. Asi o 21.30 hod. im povedala, že nech idú spať, že ona vstáva ráno do práce. Keď boli u nej spali na manželskej posteli v spálni. Syn sa postavil a ako bol opitý, tak asi po 5 m sa dal na štyri, pretože už asi nevládal chodiť a takým spôsobom sa presunul do spálne. S A. ešte ostali spolu sedieť a rozprávali sa. S A. sa hádať nedalo, lebo bol nekonfliktný človek. Z obývačky odišiel A. do spálne okolo 22.30 hod. Keď vstal počula ako spadol za jej kreslom. Spýtala sa ho čo sa stalo, on jej povedal, že nič to nie je. Povedala mu, aby išiel po štyroch ako išiel A. aby si neublížil. Tak to aj urobil. Ona zaspala okolo 23.00 hod. Na druhý deň vstala o 06.00 hod. a šla si zapáliť cigaretu na balkón. Išla cez spáľňu, pričom videla, že A. a jeho partner spia. A. spal na zemi a tak, že mal nohy na posteli. Nevidela na ňom žiadnu krv, myslela si, že je v poriadku. Po pár minútach na ňu kričal syn A., že s A. niečo je. Ona si myslela, že A. mal epileptický záchvat, pretože A. jej povedal, že chrčí. Spoločne ho dali do stabilizovanej polohy a videla ako mu z úst vyteká tmavá krv. A. vôbec nereagoval a vtedy syn zavolať tiesňovú linku, pričom poskytovali A. prvú pomoc tak, ako ich usmerňovali dispečerka na telefóne. Následne prišli záchranári a ohliadajúci lekár a pohrebná služba aj policajti.

Vo veci ďalej bola vysluchnutá poškodená P. F., matka poškodeného A. F., ktorá vo svojej výpovedi uvádzala, že mala vedomosť o tom, že medzi jej synom a obžalovaným nie sú dobré vzťahy. Niekolko krát jej povedal jej syn, že obžalovaný ho zbil. Bola s ním aj na ošetrovaní, pričom stále mu hovorili, aby sa vrátil do Bratislavy, pričom syn tak urobiť nechce. Matka poškodeného predložila súdu aj lekárske správy zo dňa 13.03.2017, z ktorých vyplýva, že bol jej syn napadnutý inou osobou, pričom jej syn uviedol, že to bol práve obžalovaný, ktorý ho mal napadnúť a spôsobiť mu poranenia.

Svedok A. O. B. vypovedal, že dňa 24.11.2022 mal službu v ZZS na stanici K. XX H. J. od 06.00 hod. do 18.00 hod. V čase od 06.57.29 hod. dostali hlásenie na výjazd na adresu D. XX H. J.. Dôvodom výjazdu bolo bezvedomie, dýcha a stav bol kritický. Vyrazili o 6.57.33 hod. K pacientovi dorazili o 7.06 hod. Spýtal sa osôb, ktoré boli v byte, čo sa stalo, oni mu povedali, že ho našli na zemi asi v spálni a v tej izbe aj pacient ležal na chrbte na zemi a nohy mal vyložené na posteli. Hovorili, že večer mu bolo zle, zvracal hnedý obsah a zostal spať s vyloženými nohami na posteli. Pacient ležiaci na zemi bol chudý, bledý, astenický typ. Bol mŕtvy. Mal rozšírené zrenice, ktoré nereagovali na svetlo, mal zasychajúce rohovky očných gúľ. Kolegovia ho napojili na EKG, ale na obrazovke bola izoelektrická čiara, čiže srdce vôbec nereagovalo. Oni s telom vôbec nemanipulovali, len mu vyhrnuli kvôli EKG tričko. Nevidel na poškodenom žiadne poranenia iba mal krv okolo úst a bolo vidieť zvratky.

V štádiu prípravného konania bol zabezpečený záznam o dychovej skúške u obžalovaného zo dňa 24.11.2022 o 14.08.32 hod., pričom výsledok bol 0,79 mg/l.

Z výpovede svedka A. A. I. vyplýva, že tento je lekárom a vykonáva len prehliadky tiel a mŕtvol pre ÚDZS. Dňa 24.11.2022 ráno asi o 6.40 hod. bol vyslaný na ohliadku mŕtvoly v byte na C. D. E. XX. Po príchode do bytu zistil, že v byte boli dve osoby, matka a syn. Jednalo sa o B.. Ukázali mu mŕtvolu mladého muža a predložili aj jeho OP. Jednalo sa o A. F.. On si prezrel telo muža a videl modrinu na ľavom boku v oblasti rebier. Vtedy si spomenul aj na výjazd, kde bol vyslaný k úmrtiu a toho pacienta zbil jeho brat. Preto sa pýtal hneď prítomných, či medzi nimi a nebohým nedošlo k napadnutiu. Mladý muž im povedal, že nedošlo medzi nimi k napadnutiu, ale povedal, že spadol z postele. Tento mechanizmus vzniku modriny sa mu nezdal. Všimol si, že obaja, teda matka aj syn boli značne pod vplyvom alkoholu. Nespomína si, aby našiel iné poranenia okrem tejto modriny. Navrhol však vykonanie pitvy, pre úplne zistenie príčiny úmrtia. Poškodený ležal na posteli, bol umytý aj ruky mal zložené na hrudníku. Pozostalého pripravili na prehliadku tela.

Z výpovede svedkov A. A. a N. I. vyplýva, že títo sú pracovníci pohrebnej služby F. v Prešove. K prevozu mŕtvoly poškodeného uvádzali, že k prevozu ich zavolať obhliadajúci lekár A. A. I.. Je to obvyklý spôsob prevozu tela zosnulého. Nariadil zdravotnú pitvu a tak bolo potrebné previezť telo na ÚDZS SLAPA do J. S. C. K. XX vo FNŠP v Prešove. On bol vtedy vodičom a spolu s ním tam išiel aj N. I.. Nebohý F. ležal na posteli na chrbte a myslí, že mal oblečené tepláky a tričko, ale presne to nevedeli uviesť. Položili na koberec vedľa postele patologický vak čiernej farby, všimli si, že na koberci bola krvavá škvrna ako keby ju niekto vyvrátil. F. bol také „tintítko“, štíhly až vychudnutý mladý chlapec. Rozpísovali vtedy vak, svedok A. išiel ku hlave a kolega I. k nohám. Zobral poškodeného za zápästie oboch rúk a kolega za predkolenie oboch nôh. Tak ho zobrali opatrne a rovnako opatrne ho položili do vaku. S telom musia narábať opatrne, lebo tak to majú nariadené. Po položení do vaku položili vak s telom na nosidlá, pripútali ho k nosidlám takými popruhmi, ktoré sú na to určené, a to na dvoch miestach, pod pazuchami a cez pás a nohy v dolnej časti zapadnú do vrecúška. Potom nosidlá zobrali, pričom v byte bolo dosť priestoru a tak pohodlne nosidlá vyniesli z bytu. Telo dole dopravil N. I. výťahom a A. A. išiel pešo. Vtedy z výťahu opatrne vybrali telo s nosidlami a odniesli ho do auta ich pohrebnej služby. Oni s telom vôbec nemanipulujú, keď ho privezú na pitvu, tak ho len položia na stôl, ani ho nezobliekajú.

Z výpovede svedkyne L. D. vyplýva, že táto poznala tak obžalovaného ako aj poškodeného. Naposledy ich videla niekedy v októbri, kde im vyčítala požívanie alkoholu, a preto ich navštevovala menej. A. jej raz povedal, že sa oni dvaja pobili, pričom sa to stalo iba jedenkrát. Ona nikdy nebola svedkom hádky ani napadnutia medzi obžalovaným a poškodeným.

Vo veci bola vykonaná pitva mŕtvoly, pričom znalci zo znaleckej organizácie Alfa podali znalecký posudok, z ktorého záverov vyplýva, že pri vonkajšej obhliadke zistili:

- krvné podliatiny na chrbte nosa, na hornej pere uprostred, na dolnej pere uprostred a vľavo, na predbočnej ploche hrudníka vľavo, na prednej ploche v strednej tretine pravého predlaktia - nad pravou lakťovou kosťou, na bočnej ploche pravého stehna, na prednej ploche pravého kolena, na predbočnej ploche pravého predkolenia, na predbočnej ploche ľavého stehna, na zadbočnej ploche chrbta vpravo, na zadbočnej ploche chrbta vľavo, v driekovej oblasti vpravo od chrbtice, v sedacej oblasti vpravo
- tržnozmliaždené rany na dolnej pere uprostred a vľavo
- masívne prekrvácanie kože, podkožia a svaloviny v oblasti nad zlomenými rebrami v dolnej tretine chrbta vľavo a v sedacej oblasti vľavo
- zlomenina 7. rebra v prednej pazuchovej čiare vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí a prekrvácáním svaloviny v okolí
- dvojnásobná zlomenina 8. rebra v strednej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí a prekrvácáním svaloviny v okolí
- dvojnásobná zlomenina 9. rebra v zadnej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí a prekrvácáním svaloviny v okolí
- dvojnásobná zlomenina 10. rebra pri chrbtici a 2 cm smerom dopredu od uvedenej zlomeniny vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí a prekrvácáním svaloviny v okolí
- zlomenina 11. rebra pri chrbtici s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí a prekrvácáním svaloviny v okolí
- zakrvácanie ľavej pohrudnicovej dutiny (150 g zrazenej a 700 ml tekutej krvi) so stlačením ľavých pľúc
- nedokrvenie vnútorných orgánov

- opuch mozgu ťažkého stupňa s mozočkovým kuželom
- akútne rozdtutie a ložiskový opuch oboch pľúc

Následkom sériových zlomenín 7 - 11 rebra vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, prekrvácáním svaloviny v okolí a poranením ciev v okolí, zlomenín s masívnym zakrvácáním do ľavej pohrudnicovej dutiny došlo k vzniku šoku po úraze a krvácaní, čo viedlo k periférnemu zlyhaniu srdcovocievnej a dýchacej činnosti i bezprostredne k smrti A. F..

Všetky poranenia boli menovanému spôsobené v rovnaký čas približne pred troma až piatimi hodinami pred jeho smrťou. Bezprostrednou príčinou smrti nebohého bol šok po vykrvácaní pri sériových zlomeninách rebier vľavo s roztrhnutím pohrudnice, prekrvácáním svaloviny v okolí a poranením ciev v okolí zlomenín s masívnym zakrvácáním do ľavej pohrudnicovej dutiny. Na základe pitevného nálezu možno predpokladať, že k smrti došlo 24.11.2022 v skorých ranných hodinách. Čo sa týka mechanizmu vzniku poranení, tieto znalci popísali nasledovne.

Vyššie popísané krvné podliatiny na chrbte nosa, na predobočnej ploche hrudníka vľavo, na prednej ploche v strednej tretine pravého predlaktia, nad laktňovou kosťou, na bočnej ploche pravého stehna, na prednej ploche pravého kolena, na predobočnej ploche pravého predkolenia, na predobočnej ploche ľaveho stehna, na zadobočnej ploche chrbta vpravo, na zadobočnej ploche chrbta vľavo, v driekovej oblasti vpravo od chrbtice, v sedacej oblasti vpravo, masívne prekrvácanie kože, podkožia a svaloviny v sedacej oblasti vľavo, boli spôsobené tupými predmetmi o užšej i širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobil na uvedené oblasti malou až strednou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri viacerých úderoch do uvedených oblastí otvorenou alebo zatvorenou dlaňou (päšťou), spôsobených druhou osobou, prípadne pri opakovanom stláčaní uvedených oblastí prstami druhej osoby.

Krvné podliatiny na hornej pere uprostred, na dolnej pere uprostred a vľavo tržnozmliažené rany na dolnej pere uprostred a vľavo, boli spôsobené tupými a tupohranatými predmetmi o užšej kontaktnej ploche, miestami ostrých okrajov, ktoré pôsobili na uvedené oblasti strednou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri najmenej jednom údere do oblasti hornej i dolnej pery poškodeného otvorenou alebo zatvorenou dlaňou (päšťou), spôsobených druhou osobou.

Krvné podliatiny na zadobočnej ploche chrbta vľavo, v driekovej oblasti vpravo od chrbtice, v sedacej oblasti vpravo s masívnym prekrvácáním kože, podkožia a svaloviny, sériové zlomeniny 7. rebra v prednej pazuchovej čiare vľavo, dvojnásobná zlomenina 8. rebra v strednej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo, dvojnásobná zlomenina 9. rebra v zadnej pazuchovej čiare a pri chrbtici vľavo, dvojnásobná zlomenina 10. rebra pri chrbtici a v 2 cm smerom dopredu od uvedenej zlomeniny, zlomenina 11. rebra pri chrbtici vľavo, s roztrhnutím pohrudnice, poranením ciev v okolí rebier a prekrvácáním svaloviny v okolí, boli spôsobené tupými predmetmi o širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili na uvedené oblasti strednou až veľkou silou a prudkosťou, a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri viacerých kopnutiach nohou druhej osoby, do oblasti chrbta poškodeného v jeho ležiacej polohe na bruchu alebo na pravom boku.

Pri samostatnom hodnotení zistených poranení je možné predpokladať, že v danom prípade sa na tele poškodeného nevyskytovali žiadne také poranenia, ktoré by bolo možné jednoznačne vyhodnotiť ako obranné poranenia, vznikajúce pri obrane osoby pred prebiehajúcim útokom.

Vzhľadom na rozsah a charakter poranení poškodeného je možné predpokladať, že tieto mohli vzniknúť v jeho ležiacej polohe na chrbte, prípadne na bruchu alebo pravom boku, pričom nie je možné vylúčiť ani tú skutočnosť, že poranenia v oblasti tváre poškodeného mohli vzniknúť aj v stojacej polohe poškodeného voči útočiacej osobe.

Zo súdnolekárskeho hľadiska je možné pripustiť, že niektoré z poranení v oblasti horných a dolných končatín mohli vzniknúť aj pri náhodnom páde poškodeného na zem, prípadne pri náraze o okraje nábytku v byte, kde bolo nájdené telo.

Pri pitve a histologickom vyšetrení nezistili nijaké ochorenia, ktoré by mali vplyv na úmrtie poškodeného. Vyšetrením krvi odobratej pri pitve bolo metódou plynovej chromatografie zistená koncentrácia 2,22 g/kg promile etylalkoholu.

Vo veci bol ďalej vypracovaný znalecký posudok znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, Psychiatrická ambulancia, poliklinika KVP Cottbuská 13, Košice. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný v čase skutku netrpel, ani toho času netrpí žiadnou duševnou chorobou ani poruchou, ktorá by mala podstatný vplyv na jeho ovládáciu alebo rozpoznávaciu schopnosť. Priznal konzum alkoholu v deň skutku. U obžalovaného ide o chronický alkoholizmus s plne rozvinutou závislosťou na úrovni III. vývin. fázy podľa Jellineka. V čase skutku v aktívnej forme u polymorfne anomálne štruktúrovanej osobnosti, kde ide o trvalú povahovú odchýlku. Jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný. Ochranné psychiatrické liečenie nie je z medicínskeho hľadiska indikované. Vzhľadom k zistenej závislosti od alkoholu z medicínskeho hľadiska je indikované ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. Znalkyňa nezistila u obžalovaného žiadnu duševnú poruchu, ktorá by nastala po spáchaní trestného činu, pre ktorú by nebol schopný chápať zmysel trestného konania. V prípade preukázania viny vyhodnotila prognózu jeho ďalšieho vývoja osobnosti vo vzťahu k protispoločenskému konaniu ako skôr pravdepodobnú, avšak podstatne ovplyvnenú jeho abstinenciou od alkoholu, ktorá je nevyhnutná. Nejednalo sa o trestný čin z chorobnej motivácie. Menovaný skutok popiera, na motiváciu je možno usudzovať len hypoteticky. Obžalovaný je dlhodobo bez pravidelného príjmu, zároveň vykazuje známky závislosti na alkohole. V čase inkriminovaného skutku bol pod vplyvom alkoholu, kde mohlo dôjsť k odbrzdzeniu kontrolných kôrových, racionálnych mechanizmov. Patickú opilstosť nezistili.

Taktiež bol vypracovaný znalecký posudok znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých, kde znalkyňa v záveroch posudku uvádza.

Osobnosť v rámci testového vyšetrenia bola auto a alloplasticky orientovaná, vnímanie intaktné, myslenie bez formálnych a obsahových porúch. Prítomné mierne incipientné znaky organického poškodenia CNS, s výrazne nonkomfortným myslením signalizujúcim horšie, problematické prispôsobovanie sa bežným životným výzvam a okolnostiam.

Intelektová výkonnosť menovaného sa v porovnaní s populačným priemerom ukazovala ako priemerná s pomerne vyváženým výkonom, korešpondujúcim s úrovňou dosiahnutého vzdelania a pracovného uplatnenia. Menovaný je však menej rozhladený, čo korešponduje s chudobnou, resp. oploštenou záujmovou sférou. Testovanie reality je menej spoľahlivé, kolísavé, myslenie nesie znaky nedostatočného úsilia v zmysle organizovania podnetov, čo môže iniciovať povrchné usudzovanie s následne oslabeným prispôsobovaním sa, s nižšou úrovňou kognitívneho fungovania. Celkovo je prítomná nízka organizačná aktivita, čo poukazuje na to, že sa uspokojuje s povrchnými vnemami a úsudkami, nevníma udalosti a nepremýšľa o nich vo svojej komplexnosti. Pamäťové schopnosti sú slabo priemerné, dostačujúce k bežnej schopnosti zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Patognomicky oslabená vizuálna retencia však suspektuje organické zmeny CNS /ethyl, Epi/.

Osobnosť v rámci psychologického vyšetrenia pri zohľadnení anamnestických údajov, klinického pozorovania, exploračie, seba posudzovacích škál, aj projektívno percepčných testov sa javí vo svojej výstavbe menej harmonicky, akcentovane štruktúrovaná s nakopenými znakmi nasvedčujúcimi pre poruchovú osobnosť s hysteroidnými, paranoidnými a celkovo psychopatickými črtami s nízkym prahom vnímania nebezpečenstva, tiahnutia po riziku s opovážlivosťou pri nonkonformnom vnímaní a myslení, s pravdepodobne menej predvídateľnými opovážlivými reakciami s deficitom inhibície pri potrebe exhibovať. Súčasťou celkového obrazu je výrazná sociálna extroverzia, až nadmerná spoločnosť, čo je bežné u ľudí s umeleckými ambíciami. S tým korešponduje aj menej modulovaná, rozvoľnená afektivita s horšou moduláciou agektov a možným rizikom impulzivity, náhlych zmien nálad, prudšej expresivity prežitkov a slabo regulovaných impulzov. V blízkyh vzťahoch pravdepodobne potrebuje dominovať a mať kontrolu, pri celkovej nedôverčivosti až podozrievavosti a žiarlivosti. Osobitne sa to asi týka partnerských vzťahov. To môže teoreticky determinovať pohotovosť k agresívnemu reagovaniu ako novej reakcii na frustráciu pri celkovej emočnej nezrelosti. Menovaný sa nepreukazuje ako agresívny jedinec postojoivo, hodnotovo, ale je možné predikovať zvýšenú pohotovosť k agresívnemu správaniu pod subjektívne prežívanou záťažou pri kritike či frustrácii oproti bežnému priemeru. Prevažujúcimi sa ukazujú ofenzívne reakcie so sklonom k nepriamej alebo verbálnej agresivite v podobe irónie, sarkazmu, sebaapresadzovania sa, a to v domácom aj verejnom priestore. Za bežných okolností je menovaný spôsobilý participovať na formálne primeraných vzťahoch s bežnou srdečnosťou, otvorenosťou až altruizmom. Pri požití alkoholu a subjektívne nepriaznivom zhluku okolností sa nedá vylúčiť sklon k brachiálnej agresivite v domácom prostredí v súčinnosti so žiarlivosťou a podozrievavosťou. Menovaný vykazuje znaky konfliktu sebahodnoty s narcistickou hyperkompenzáciou, čo môže taktiež pôsobiť zneisťujúco a zvyšovať vnútornú iritabilitu a popudlivosť.

Celkove menovaný pôsobil po všetkých stránkach menej priaznivo s prejavmi osobnostnej depravácie s reáliami poukazujúcimi na celkový životný debakel s narušením pôvodného budovania umeleckej kariéry, finančnej nesamostatnosti a evidentnej somatopsychickej zošlosti.

Menovaný sa javí ako priemerne otvorený v samotnom testovaní, neprezentuje sa vo všeobecnosti nadmerne sociálne žiaduco, ale prítomné sú obranné mechanizmy bagatelizujúce a racionalizujúce jeho pitie ako aj celkové životné polozenie. Schopnosť nazerať seba reflektívne na vlastný podiel zodpovednosti za životné problémy je v rámci osobnostných rysov a obrán pomerne oslabená s prezentovaním len akéhosi pseudonáhľadu.

Na otázku, či má obžalovaný agresívne sklony znalkyňa uviedla, že vykazuje známky celkového osobnostného úpadku. Ide o pôvodne vysokoškolsky vzdelaného, talentovaného umelca, ktorý postupne strácal angažmány, bol prevažne bez zamestnania, finančne odkázaný na pomoc svojej matky, psychicky aj somaticky oslabený s pravdepodobnou dennou konzumáciou alkoholu, s nízkou starostlivosťou a záujemom o samého seba, so stratou ambícií, celkove oplošteným prežívaním, s parazitárnym spôsobom života. Súčasťou takýchto osobnostných zmien je aj zvýšená pohotovosť k afektívne dysregulovanému a agresívnemu správaniu, čo sa vo vyšetrení menovaného suspektne preukázalo. Nejde o postojovo či hodnotovo zakotvenú agresivitu, ale skôr o zvýšenú dráždivosť, popudlivosť, afektívnu impulzivitu a emočnú nezrelosť s tendenciou pri subjektívnej frustrácii reagovať ofenzívne pri celkovom deficite inhibovanosti, s menšími zábranami a menej adaptívnym, afektívne slabo regulovaným správaním. Menovaný sa sám opisuje ako verbálne a nepriamo agresívny, pri celkovej agitovanosti, vzťahovačnosti, resp. podozrievavosti.

Na otázku ako vplýval požitý alkohol na jeho konanie, nakoľko skutok spáchal pod vplyvom alkoholu znalkyňa uviedla, že požitý alkohol má vo všeobecnosti negatívny vplyv, a to v smere oslabenej regulatívnej funkcie kontrolných kôrových mechanizmov, ktoré sa pod vplyvom intoxikácie deliberujú, čo v praxi znamená, že naša sebakontrola a sebaregulácia slabne a sme schopní uplatniť také vzorce správania a prejavy, ktoré by sme s veľkou pravdepodobnosťou bez požitia alkoholu ovládli alebo aspoň ovládli ich intenzitu navonok. Požitie alkoholu v istom množstve zvyšuje dráždivosť, intoleranciu, afektívnu popudlivosť a tým pádom sa rýchlejšie a aj na miernejšie podnety aktivizujú nepriazniví, agresívne vzorce správania. U človeka závislom na alkohole (čo menovaný s vysokou pravdepodobnosťou je) sú tieto možno nepriaznivé prejavy pri celkovej osobnostnej depravácii pomerne bežným a častým prejavom správania, a to predovšetkým v smere nepredvídateľných agresívnych reakcií v domácom prostredí. Obžalovaný mal v čase inkriminovaných udalostí požitie pomerne veľké množstvo alkoholu, čo mohlo ovplyvniť jeho správanie, resp. byť spúšťačom inkriminovaného konania, pokiaľ sa tak stalo.

Na otázku, či vzhľadom k požitému alkoholu dokázal správne vnímať, zapamätať si a reprodukovat' prežité udalosti znalkyňa uviedla, menovaný vzhľadom k požitému alkoholu mal pravdepodobne schopnosť správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovat' a interpretovat' prežité udalosti zníženú v prípade alkoholického „okna“ ju môže mať aj úplne narušenú.

Na otázku, aby posúdila povahu obžalovaného vzhľadom k spáchaniu skutku znalkyňa uviedla, že menovaný je osobnostne štrukturovaný akcentovane, až poruchovo, socio emočne nezrelo, až hranične, s hysteroidnými a psychopatickými črtami, so slabo modulovanými afektmi s rizikovou impulzivitou, opovážlivosťou s tendenciou k ofenzívnemu reagovaniu a s výrazným konfliktom sebahodnoty, ktorý pravdepodobne v partnerskom vzťahu menovaného zneisťoval, čo mohlo negatívne determinovat' spôsob fungovania v partnerstve s potrebou kontroly a ovládania partnera. Pri nadmernom požívaní alkoholu, ktorý vo všeobecnosti uvoľňuje a oslabuje racionálne a kôrové kontrolné mechanizmy, by mohlo suspektne dochádzať u menovaného pri popísanej osobnostnej výstavbe k nečakaným, menej kontrolovaným agresívnym prejavom v správaní. Jeho povaha teda vykazuje istú mieru pohotovosti k menej žiadúcim prejavom, ale s vysokou pravdepodobnosťou by sa za triezva bol schopný kontrolovat' a svoje správanie regulovat'.

Na otázku či odpovedá charakter činu osobnosti obžalovaného znalkyňa uviedla, že charakter činu sa nevyvíja povahovým a osobnostným črtám menovaného obžalovaného, u ktorého je zachytená suspektná predispozícia k popudlivosti a dráždivosti, ako aj k labilizovanej afektivite pri celkove depravovanej osobnosti s incipientnými znakmi poškodenia CNS so sekundárnou epilepsiou, čo súhrne oslabuje racionálnu sebakontrolu a sebareguláciu, a to predovšetkým za predpokladu požitia alkoholu.

Na otázku, aby popísala jeho vzťah k nebohému A. F. znalkyňa uviedla, že menovaný popisuje svoj vzťah ak partnerský, symetrický a sýtený láskou. Pripúšťa, že bol vo vzťahu žiarlivý, a že žiarlivosť bola občasným dôvodom k potýčkam, a to aj brachiálneho charakteru (facky). Zároveň udáva, že boli obaja vo vzťahu neverní, čo bolo taktiež zdrojom konfliktov. Inak pripúšťal v rozhovore len bežné partnerské hádky. Celkove sa dá na základe popisu vzťahu samotným obžalovaným, ale aj matky nebohého charakterizovať ho ako nezrelý, s konfliktmi s vysokou pravdepodobnosťou presahujúcimi bežné, štandardné partnerské potýčky. Obaja menovaní nadmerne požívali alkohol, v poslednom období boli nezamestnaní, boli prakticky bez príjmu, vo finančnej tiesni, čo vysoko pravdepodobne taktiež mohlo determinovať napätie prerastajúce do agresívnych, deštruktívnych konfliktov.

Na otázku, aby uviedla aj iné okolnosti súvisiace s prípadom, ktoré by mali podľa nej význam pre ďalšie vyšetrovanie znalkyňa uviedla, že všetky okolnosti uviedla v predchádzajúcich bodoch posudku.

Po vykonaní vyššie uvedených dôkazov, ako aj dôkazov, ktoré uvádzal okresný súd vo svojom prvom odsudzujúcom rozsudku, okresný súd dospel k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný A. A. B., pričom rozhodol o jeho vine a treste. Krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V novom konaní okresný súd opätovne vysluchol obžalovaného, ktorý zotrval na svojich výpovediach, pričom uviedol, že poranenie, ktoré mu bolo vidieť na tvári si spôsobil po tom, čo mu bol vytiahnutý zub, sám bez pričinenia inej osoby. Následne okresný súd vo veci vykonal znalecké dokazovanie vo vzťahu k zdravotnému stavu matky obžalovaného A. B., G. H. B., pričom predtým ešte bol vypracovaný znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice na zistenie trasologickej stopy, ktorá bola identifikovaná na hrudi poškodeného, pričom mali znalci stotožniť túto trasologickú stopu s obuvou, ktorá im bola predložená. Znalci však uviedli, že vzájomné porovnanie obuvi nachádzajúce sa na fotografiách s krvnou podliatinou nachádzajúcou sa na tele obete nie je možné vykonať, pretože takto fotograficky zadokumentovaná obuv nie je vhodná na expertízne skúmanie, ani pre účely porovnávaní.

Následne bol teda vypracovaný znalecký posudok znaleckou organizáciou Alfa na zdravotný stav matky obžalovaného G. H. B., kde znalecká organizácia v záveroch znaleckého posudku uviedla, že podľa predloženej zdravotnej dokumentácie sa poškodená liečila a následne zomrela na alkoholovú cirhózu pečene, generalizovaný opuch, hypoosmolality, hyponatriémie, sepsu, poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, toxickú encefalopatiu, alkoholové zlyhávanie pečene, anémia z nedostatku železa, dehydratáciu, hypovolémiu, ascites, pečeňovú encefalopatiu 4. stupňa, hypokaliémiu. Hmotnosť podľa zdravotnej dokumentácie mala svedkyňa dňa 21.01.2022 80 kg a výšku 165 cm. Znalci ďalej uviedli, že na základe predloženej zdravotnej dokumentácie sa svedkyňa G. H. B. musela v čase 23.11.2022 až 24.11.2022, teda necelých 21 týždňov pred smrťou nachádzať v stave alkoholovej cirhózy pečene, ktorá ju významne obmedzovala vo fyzických aktivitách, jej fyzická kondícia podmienená týmto ochorením bola nedostatočná, bola fyzicky slabá, pričom osoby v takomto stave nie sú schopné spôsobiť neb. A. F. smrteľné poranenia, ktoré boli zistené pri pitve.

Obhajoba obžalovaného predložila súdu Odborné vyjadrenie č. 91/2025 od MUDr. Juliána Tkáča z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia, zo záverov ktorého vyplýva, že znalec určil poranenia tak ako boli zistené pri pitve poškodeného, pričom udával, že podľa predloženej zdravotnej dokumentácie sa svedkyňa G. H. B. liečila a následne zomrela na alkoholovú cirhózu pečene, generalizovaný opuch, hypoosmolality, hyponatriémie, sepsu, poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, toxickú encefalopatiu, alkoholové zlyhávanie pečene, anémia z nedostatku železa, dehydratáciu, hypovolémiu, ascites, pečeňovú encefalopatiu 4. stupňa, hypokaliémiu. Zo zdravotnej dokumentácie, ktorú predložil obhajca obžalovaného zistil znalec, že dňa 29.11.2022 bola na vyšetrení, pričom pre rodinné starosti, exitus blízkej osoby považoval všeobecný lekár za nutné vystaviť nebohej dočasnú práceneschopnosť. Dňa 13.01.2023 sa nebohá dostavila na telefonicky dohodnuté vyšetrenie k všeobecnému lekárovi. Do zdravotnej dokumentácie nebohá subjektívne udala slabosť dolných končatín, nevládze chodiť, pocit chladných nôh. Následne znalec uviedol, že na základe svojho znaleckého vyšetrenia môže tvrdiť, že zdravotný stav nebohej G. H. B. pri jej váhe 80 kg nebol dňa 23.11.2022 prekážkou toho, aby osobe pasívne ležiacej na zemi, astenickej postavy, vážiacej pri výške 175 cm len 65 kg, s pravdepodobnou poruchou zrážania krvi spôsobila kopnutím nohou alebo špičkou obuvi vedenou stredne silnou až silnou intenzitou viacnásobnú zlomeninu rebier ľavej hrudnej steny s krvácaním do pohrudnicovej dutiny, keďže k objektívnej zmene jej zdravotného stavu v dôsledku nastupujúceho akútneho pečeňového zlyhávaní došlo cca dňa 11.01.2023.

K odbornému vyjadreniu podaného znalcom MUDr. Juliánom Tkáčom bol na hlavnom pojednávaní vysluchnutý znalec MUDr. Martin Kováč. Tento uviedol, že obsahovom vymedzení vyhlášky MS SR z 20.06.2018, ktorou sa vykonáva zákon 382/2004 Z. z. o znalcoch a tlmočníkoch sa uvádza, že znalec v odbore súdne lekárstvo rieši problematiku pôsobenia vonkajšieho násillia na ľudský organizmus a to živých aj mŕtvych osôb, vykonáva prehliadku mŕtveho tela, prehliadku poškodenej osoby, vykonáva pitvy, pri náhlých a neočakávaných úmrtiach, pri násilných úmrtiach s úrazovou anamnézou, pri diagnostických a terapeutických pochybeniach a invazívnych zákrokoch, vykonáva a hodnotí mechanizmus vzniku zranení a známku násillia na ľudskom organizme živých a mŕtvych osôb pri nehodách a úrazoch v prípade podozrenia na konanie inej osoby hodnotí a posudzuje návrh ich odškodnenia. Takisto pri vykonávaní pitiev a pri vyšetrení živých osôb hodnotí ich zdravotný stav, prípadne môže do konania prizvať aj konzultanta z príslušného odboru. Vyjadruje sa k poskytovaniu zdravotnej starostlivosti alebo pri výkone netypických činností, aktívne prispieva k zvýšeniu kvality diagnostiky a zlepšeniu preventívnej starostlivosti, pre potreby orgánov štátnej správy a orgánov na ktoré prešli úlohy štátu alebo v trestnom konaní vykonáva prehliadky živých osôb, vykonáva vyšetrenie a hodnotenie diagnostických a liečebných postupov osobitne pri podozrení z ich pochybenie zvyčajne v spolupráci s príslušným, medicínskym odborom. Vymedzenie kompetencií súdneho lekára je dané v koncepcii odbore súdne lekárstvo, uverejnenom vo vestníku Ministerstva zdravotníctva SR z r. 2006 č. XXXXX-X/XXXX-XXX zo dňa 19.06.2006.

Znalec k tomu, že bolo vypracované odborné vyjadrenie znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a úrazová chirurgia MUDr. Júliusom Tkáčom, ktorý je zapísaný v odvetví úrazová chirurgia uviedol, že vymedzenie tohto odboru podľa vyššie citovaného zákona spočíva v tom, že odvetvie sa zaoberá predovšetkým operačnou ale aj konzervatívnou liečbou poranení kože a skeletu (otvorené rany, odreniny, podliatiny, zlomené rebrá, panvy, kosti končatín, kľúčnych kostí, lopatky atď.), zahŕňa aj diagnostiku, liečbu a prevenciu poškodenia kĺbov, väzov a svalstva, v rámci znaleckého posudzovania sa zaoberá aj mechanizmom vzniku zranení a zlomením v určovaní doby liečenia a doby PN pri jednotlivých úrazoch. Odvetvie sa zaoberá aj hodnotením a posudzovaním návrhov odškodnenia. V niektorých prípadoch sa toto odvetvie prelína s odvetviami, chirurgia, neurochirurgia, súdne lekárstvo.

Poukázal ďalej znalec na poranenia, ktoré boli spôsobené poškodenému, ktoré boli zistené pri pitve, pričom poukazuje, že na takéto poranenia musela byť osoba, ktorá ich spôsobila dostatočne fyzicky disponovaná. V ďalšej časti uviedol, že došlo k pätnástim útokom voči osobe poškodeného a uviedol, že nebýva typické, aby žena dokázala spôsobiť takéto poranenia. V danom prípade došlo k zlomeninám rebier, kde došlo osem krát k úplnému zlomeniu a poškodeniu štruktúry rebra. Na vznik takýchto poranení je potrebná veľká sila a prudkosť, opakované údery alebo kopance do uvedených oblastí v jednom smere, kde netrénovaná útočiaca osoba nedokáže ustáť takéto pohyby počas napádania. Je to veľmi fyzicky náročne a je to vyslovene nepravdepodobné, že s prihliadnutím na zdravotný stav G. H. B. by toho bola schopná. Nestretol sa s tým, aby nejaká žena dokázala takto útočiť. Je to veľmi nepravdepodobné ale so stopercentnou istotou to nevylúčil.

V ďalšej časti výsluchu uviedol, že v danom prípade boli poranenia v oblasti hrudníka spôsobené kopaním do hrudníka, pričom v zdravotnej dokumentácii svedkyne G. H. B. sa uvádza, okrem iných aj chôdza o širokej báze, t. z. chôdza, ktorá je charakterizovaná ťažším udržiavaním rovnováhy. Na vznik kopnutí je potrebná stabilná poloha, pričom osoba, ktorá vykonáva útok musí dokázať počas toho útoku stáť na jednej nohe a následne vykonávať kopnutia druhou nohou. Mechanizmus zodpovedá skôr mladšej osobe ako osobe vo vyššom veku.

Na hlavnom pojednávaní bol vysluchnutý aj znalec MUDr. Július Tkáč, ktorý zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku.

Po taktom vykonanom a doplnenom dokazovaní, ktorý nariadil krajský súd potom okresný súd dospel k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný. Aj krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu prihliadnuc na všetky dôkazy, ktoré boli vykonané v štádiu prípravného konania, na hlavnom pojednávaní, prihliadnuc aj na hodnotenie dôkazov ako sú vyššie uvedené a dospel k záveru, že nepochybil okresný súd, keď kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, 2 Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, pretože v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nebanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal na chránenej osobe (blízka osoba).

Podľa názoru krajského súdu nepochybil okresný súd ani pri ukladaní druhu a výšky trestu. Je zrejmé, že za tento trestný čin je trestná sadzba od 9 do 12 rokov, pričom uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že obžalovaný viedol riadny život vo výmere desiatich rokov je trestom primeraným, a to aj s prihliadnutím na množstvo spôsobených rán a spôsob spôsobenia týchto rán poškodenému.

Taktiež rozhodnutie okresného súdu o zaradení obžalovaného pre výkon jeho trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zodpovedá zákonu, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin.

Obhajca obžalovaného tak v štádiu hlavného pojednávania, ako aj v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku namietal určité pochybenia OČTK ako aj súdu, pričom s týmito námietkami sa okresný súd vysporiadal, avšak vzhľadom na tú skutočnosť, že tieto námietky boli opakovane uvádzané aj v dôvodoch odvolania, k týmto námietkam udáva krajský súd nasledovné.

K znaleckým posudkom a výpovediam PhDr. Petrovej a MUDr. Fabišikovej, kedy obhajoba udala, že nebolo preukázané, že sa mal obžalovaný správať agresívne, je potrebné poukázať na znalecký posudok PhDr. Petrovej, ktorého závery sú uvedené vyššie a z ktorého vyplýva agresivita obžalovaného po požití alkoholických nápojov a v stave žiarlivosti.

K tzv. vylučovacej metóde tu krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že práve touto vylučovacou metódou dospel okresný súd a nakoniec aj krajský súd k záveru, že skutok nemohol spáchať nikto iný iba obžalovaný, nakoľko poškodená vzhľadom na svoj zdravotný stav nemohla spôsobiť takéto poranenie, aké boli spôsobené poškodenému, pričom z výsledkov dokazovania vyplýva, že žiadna iná osoba v byte nebola a poškodený byť v tento deň neopustil.

Čo sa týka zásady in dubio pro reo, o tejto zásade by bolo možné uvažovať iba v prípade, ak by boli zjavné pochybnosti o tom, či sa skutok stal, resp. či tento skutok spáchala určitá osoba. V danom prípade ako je to už vyššie uvedené, krajský súd nemal žiadne pochybnosti vzhľadom na reťaz nepriamych dôkazov o tom, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný A. B..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.